

8-2-66
Nr 6

kuifje

10 F • WEEKBLAD • 21e JAARGANG • IN NEDERLAND 75 Ct

HET SUPER-BLAD VOOR DE JEUGD VAN 7 TOT 77 JAAR

GA MET TANTE ZENOBIE MEE,

MAAR WEES VOORZICHTIG...

DE WAGEN...

KAN ONTPLOFFEN!... LEES

BLZ. 6 EN 7

kuifje ZAG VOOR JE...

Koffiepauze, jongens! Nee, daar wil niemand onderuit, zelf een ploeg elektriciens niet, die ergens een nieuwe hoogspanningskabel spannen. Ze hebben het zich gemakkelijk gemaakt op het enorme nylon-net, dat over de weg gespannen is om de voorbijgangers te beschermen. Alleen als een van de heren zijn kopje koffie omstoot, weet ik het nog zo net niet...

DEZE SCHONE behoort tot een stam, die in het z.g. «verboden gebied» in het noord-oosten van India, aan de grenzen van China, woont. De juwelen en munten, die ze zo trots met zich meetorst, vormen haar bruidsschat. Deze opname is gemaakt door Mavis Ronson. Hij heeft zijn reis beschreven in een boek, dat de volgende titel draagt: « Zover wilden we niet gaan ! »

Hela, wie durft daar te beweren, dat ik niet mooi ben ? Het is me wat moois, kijk liever zelf eens in de spiegel, schijnt deze Moholi-baby te zeggen. Moholi's leven in Zuid-Afrika en als je weet, dat dit diertje gefotografeerd is op de hand van een dame, begrijp je meteen, dat het bijzonder klein moet zijn !

MICHEL VAILLANT

Michel en Steve hebben een weddenschap afgesloten met de Thunderbirds. Op La Jonquière wordt Michel door zijn moeder geroepen

ZO, MOEDERTJE, HEB JE ME ERGENS VOOR NODIG?

MICHEL, JE VADER IS EEN ONMOGELIJK IEMAND! HET IS EEN SCHANDAAL! HIJ WIL ME NIET EENS HELPEN! DAAROM DACHT IK, DAT JIJ MISSCHIEN WEL ZO VRIENDELIJK ZOU WILLEN ZIJN OM MIJN NAAIMACHINE TE MAKEN...

NATUURLIJK, MOEDERTJE, DAT ZOU IK INDERDAAD HEEL GRAAG VOOR U DOEN MAAR JAMMER GENOEG WEET IK NIETS AF VAN ELEKTRISCHE NAAIMACHINES..

WERKELIJK? EN DENK JE NOU ECHT, DAT IK JE GELOOF? JIJ, DIE ALTIJD DOL BENT OP ALLES WAT MAAR MET TECHNIEK TE MAKEN HEEFT AL IS HET NOU ELECTRONIKA, EEN MOTOR MET INSPUITING OF EEN STRAALMOTOR...

ALSTUBLIEFT, MOEDER, **PRAAT ME NIET VAN STRAALMOTOREN!**

WEL HEB IK OOIT!

EN DIE MIDDAG...

MEVROUW VAILLANT, IK VIND HET BIJZONDER AARDIG VAN U, DAT U ME TE ETEN GEVRAAGD HEBT.

JE BENT HIER ALTIJD WELKOM, DAT WEET JE, STEVE! EN IK HOOP MAAR, DAT JE IETS KUNT DOEN AAN HET HUMEUR VAN MICHEL. SINDS GISTEREN LIJKT HIJ ME ZO ONGERUSTIG...

HET IS ZELFS ZÓ ERG, DAT IK NIET MEER OVER TECHNIEK MAG PRATEN. HET WOORD STRAALMOTOR MAAKT HEM GEK!

MEENT U DAT NOU?

DAT IS ME OOK WAT MOOIS! EIGENLIJK ZOU HIJ DOL MOETEN ZIJN OP STRAALMOTOREN, WANT WOENSDAG...

...MOET HIJ NAAR... OEI!

!?!

WAT? WAAR MOET HIJ HEEN? NAAR OEI? WAAR IS DAT EIGENLIJK?

NEE... DAT BEDOEL IK NIET... IK ZEI OEI OMDAT... EH... IK MIJN ENKEL VERSTUIKTE!

WAT? KUN JIJ JE ENKEL VERSTUIKEN TERWIJL JE AAN TAFEL ZIT TE ETEN? NOU, DIE JEUGD VAN TEGENWOORDIG IS OOK VAN STOPVERF GEMAAKT! VROEGER, IN MIJN TIJD, GEBEURDE ZOIETS NIET, HOOR!

EN NA HET ETEN...

ZEG, WAT MANKEERT JOU EIGENLIJK? WAAROM MOEST JE ZONODIG OVER DIE VLIEGPARTIJ VAN WOENSDAG TEGEN MOEDER BEGINNEN? ZE KRIJGT AL BIJNA EEN ZENUWTOEVAL ALS IK OP EEN STOEL KLIM OM EEN ANDERE LAMP IN TE DRAAIEN!

EEN AVONTUUR VAN MICHEL VAILLANT

CONCERTO

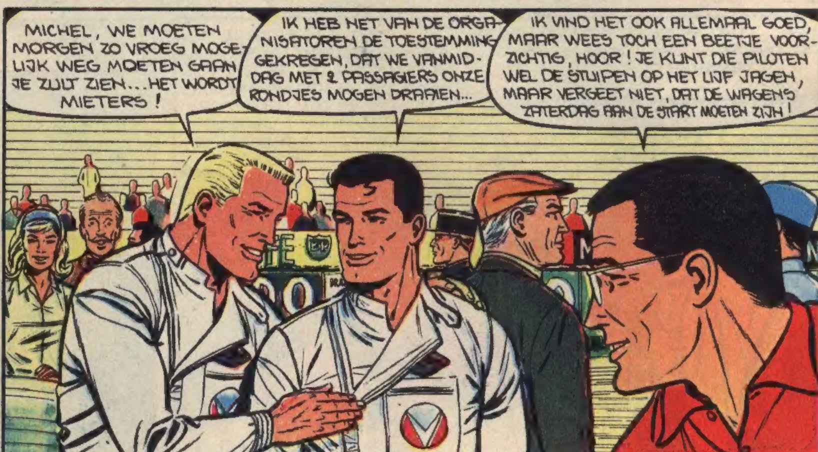
DIE DINSDAGMIDDAG WORDEN DE LAATSTE OEFENRONDES GEREDEN MET DE DRIE NIEUWE PROTOTYPES VAN DE VAILLANTE-FABRIEKEN. ZE DRAGEN DE NUMMERS 14 - 15 EN 16. VAILLANT NUMMER 14 WORDT BESTUURD DOOR MICHEL VAILLANT EN STEVE WARSON. VAILLANTE NR. 15 DOOR MAURO BIANCHI EN YVES DOULEAC EN VAILLANTE NR. 16 DOOR BILL RIX EN WILLY CLAES.

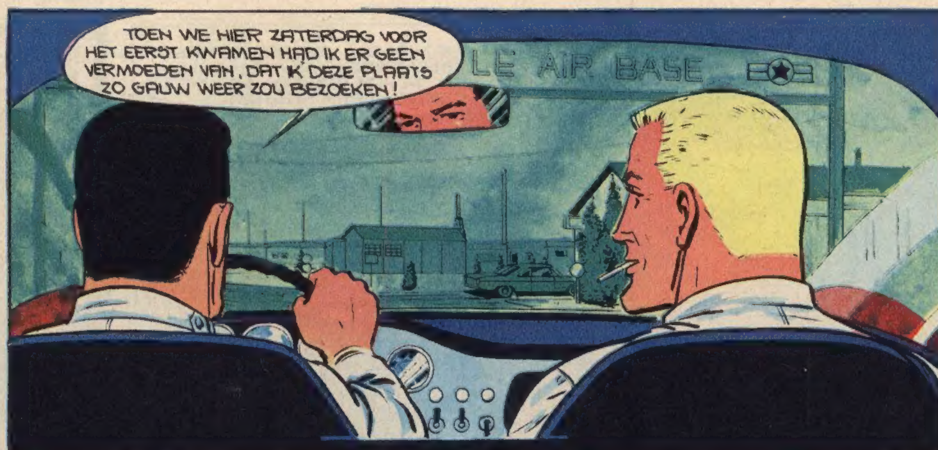

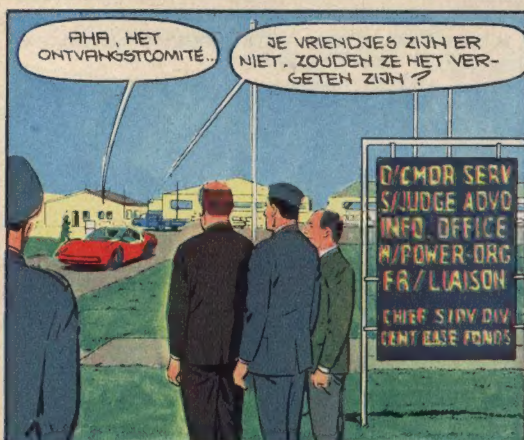
VOOR PILOTEN

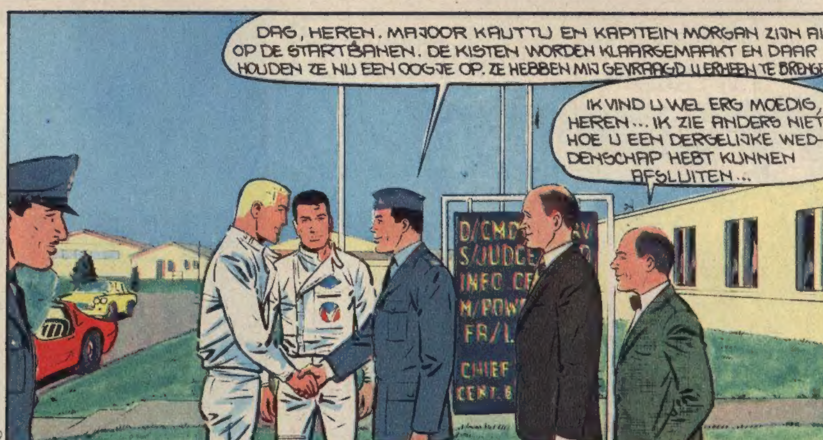
DOOR Jean Graton

... VOOR ZOVER WE WETEN HEBBEN KAUTTU EN MORGAN BESLOTEN U HET VUUR ZEER NA AAN DE SCHENEN LE LEGGEN!

wordt vervolgd

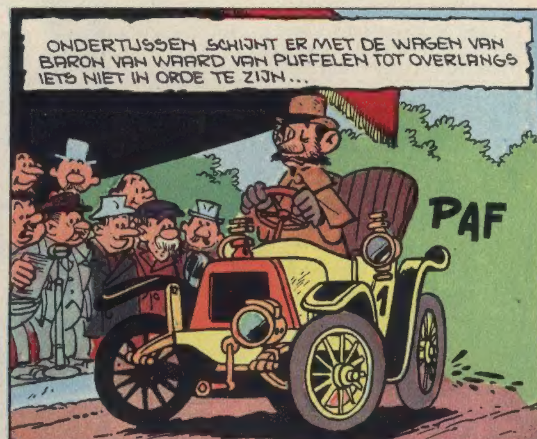

TANTE ZENOB

Per vergissing wordt een klein pakje onder de wagen van

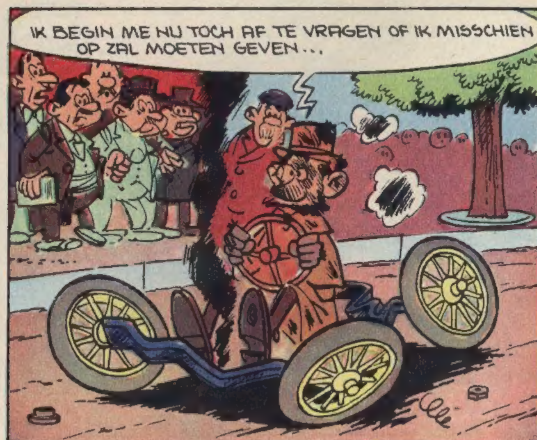

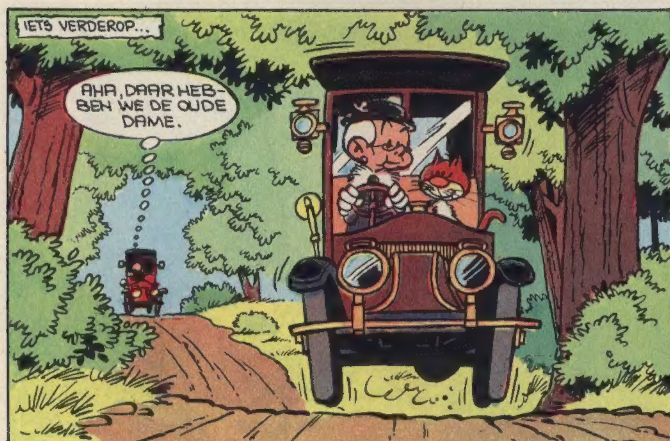

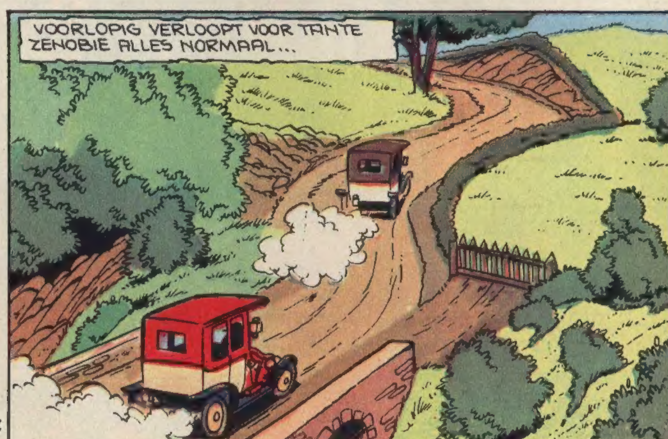

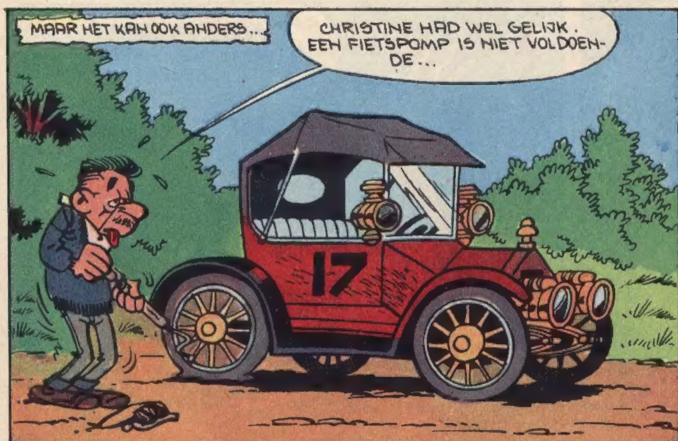

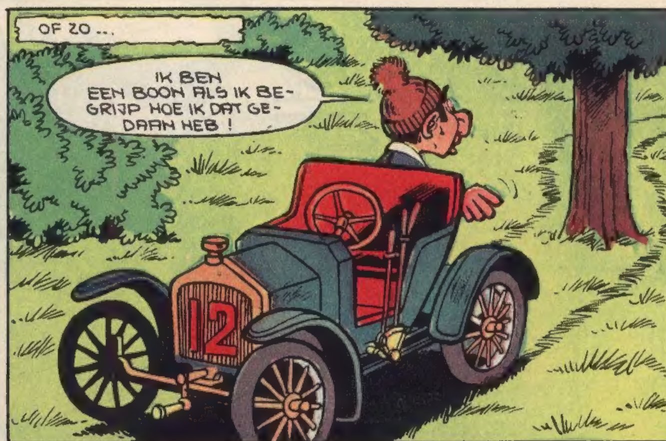
IE

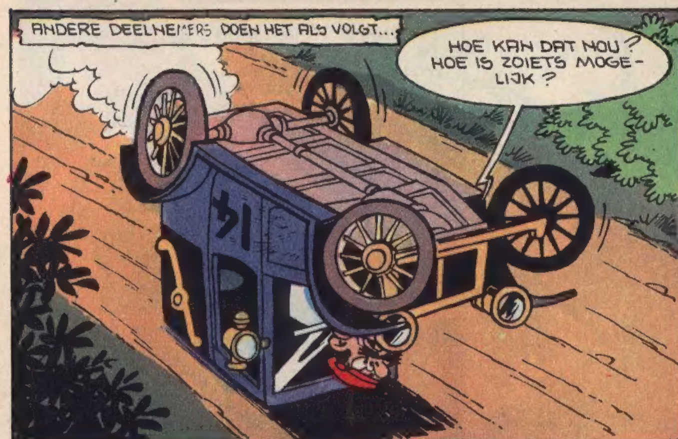
IN PLAATS VOOR DE VETERANEN!

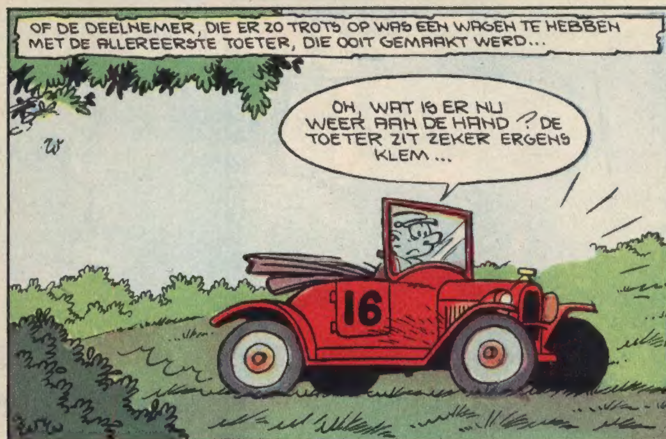
door MARECHAL en MITTEI

tante Zenobie geschroefd, dat er eigenlijk helemaal niet hoort.

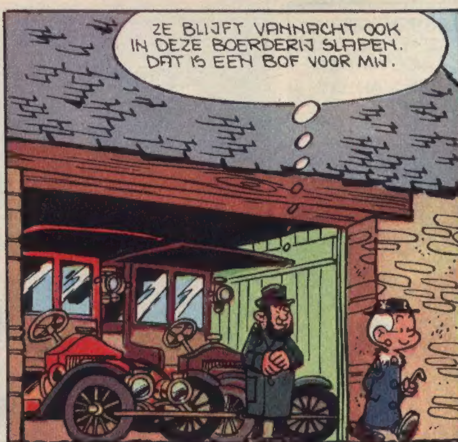

8

wordt vervolgd

DE FAMILIE KLEESTER OP AVONTUUR

DE GIEREN

Cogan en Kleester zullen gaan vechten om te bewijzen wie

door E. AIDANS
en Y. DUVAL

van hen de waarheid spreekt. Ze krijgen elk vier veren.

EINDE

KLUS, DE ORGANISATOR

TEKST J. ACAR

TEKENINGEN: HUGO

* KONINKLIJKE WANHOOP, MEESTAL ZWIJGZAAM.

KLUS KARWEI

U WORDT DRINGEND VERZOCHT DIRECT NAAR HET MINISTERIE TE KOMEN!

M 3

MINISTERIE VAN DE GEZAMENLIJKE LEGERS

DE MOEILIJKHEID LIGT DAAR, KLUS!

HOE KUNNEN WE EEN PARADE ORGANISEREN MET DAT STEL LUIWAMMESEN?

PIT

FWIT

RONR

ZZZZZ

Sergeant

Elise

KLUS GAAT OGENBLIKKELIJK AAN HET WERK!

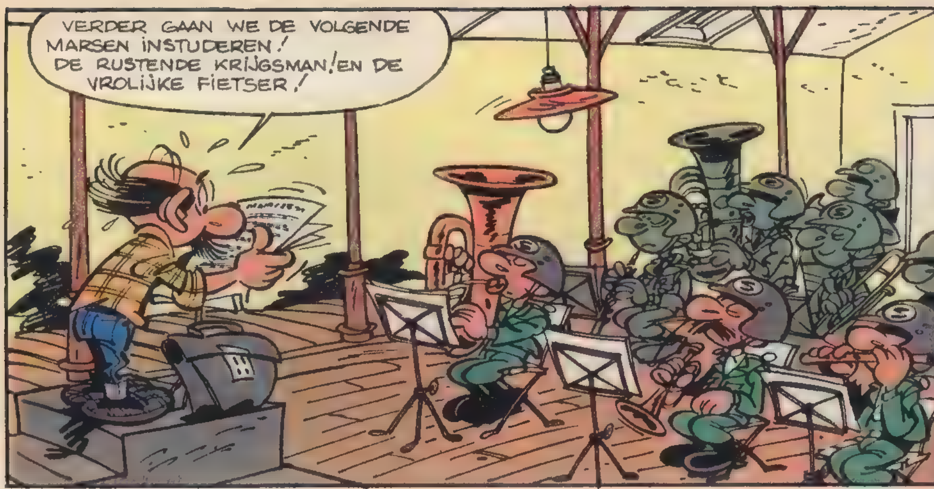
ZIEZO, JONGENS! ER KOMEN EEN PAAR VERANDERINGEN! JULLIE ZIEN ER VERSCHRIKKELIJK OUDERWETS UIT. IK ZAL DAAR IETS AAN GAAN DOEN!

ENKELE DAGEN LATER...

AHA, DAAR KOMEN DE NIEUWE UNIFORMEN!

MINISTE

KLEDING NEW LOOK

VERDER GAAN WE DE VOLGENDE MARSEN INSTUDEREN! DE RUSTENDE KRIJGSMAN! EN DE VROLIJKE FIETSER!

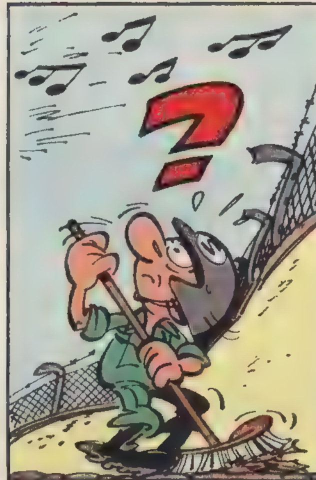

NEE! NEE EN NOG EENS NEE!

ZO GAAT HET NIET! WE BEGINNEN OPNIEUW! HET MOET ALLEMAAL VROLIJK EN OPGERUIMD KLINKEN!

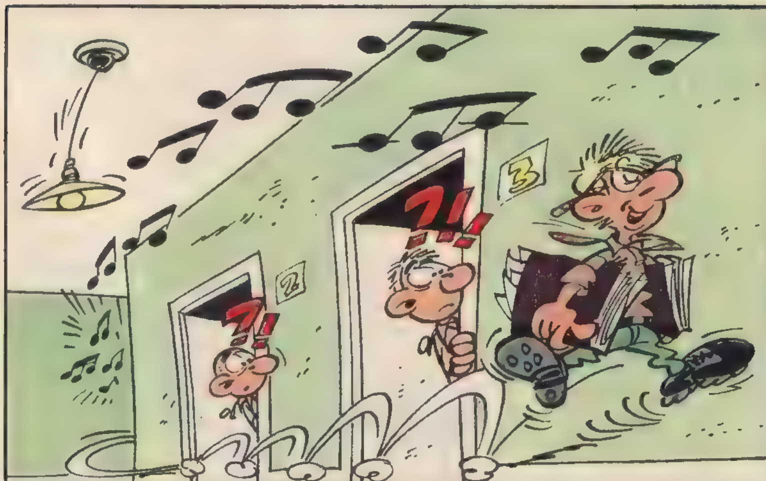

MAAR...
AAARRRRGGLUP!

DAT SPELEN WE NIET, HOOR!
DAT SPELEN WE WEL!
CONCERT VAN MOZAAR

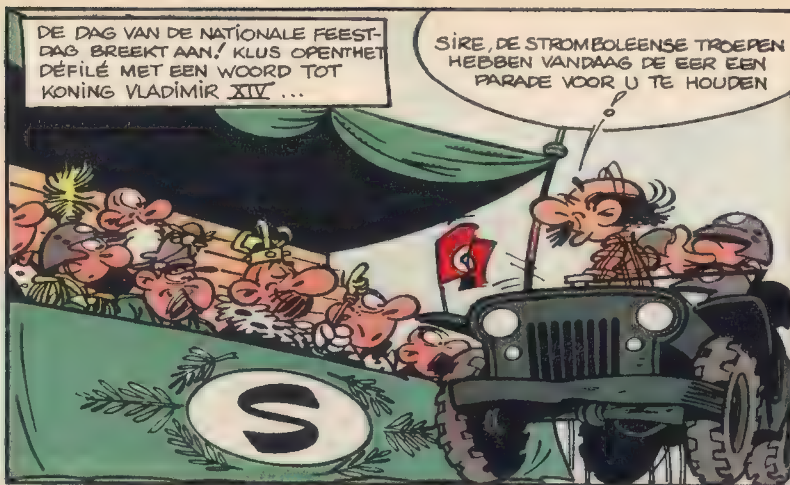

DE REPETITIES VOOR DE PARADE BEGINNEN EN...

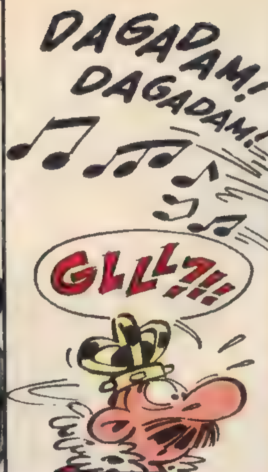

?

3
2
?!
?!

U ZULT TOCH TOE-MOETEN GEVEN, DAT EEN MENS EEN VROLIJK GEVOEL KRIJGT DOOR DIE MUZIEK! DIE KLUS IS EEN GENIE!
MMHH! IK VREES, DAT DE SCHATKIST ER NIET ZO VROLIJK UITZIET
!
SCHULD
3%
4%
5%
6%
3

DAG DAG ADAGADA
PO POROMBOM
SCHROEM VROEM
SCHROEM VROEM
SCHROEM VROEM
SCHROEM
AARDIG, ZEG!
ZO ZIET HET ER VEEL VROLIJKER UIT!
MENEER, IK HEB DE SLAG OM DE KAKEBERG MEEGEMAAKT! DIT IS EEN BELEDIGING!
DE PARADE VAN DE TROEPEN, GEORGANISEERD DOOR KLUS, IS ZEER ONGEWOON, MAAR WE ZULLEN EENS NAAR DE REACTIES VAN HET PUBLIEK GAAN LUISTEREN!

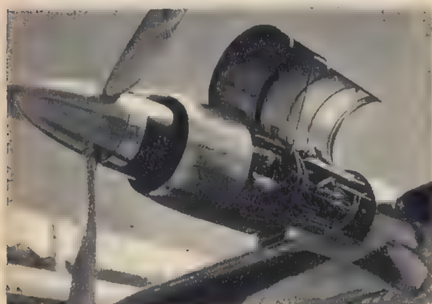

Potez en de luchtvaart

TECHNISCHE BIJZONDERHEDEN

Lengte : 15,89 m.
Spanwijdte : 19,98 m.
Kruissnelheid : 500 km/u.
Actieradius : 1000 km.

DE firma Potez is een van de weinige firma's die even oud zijn als de luchtvaart zelf. Deze Franse maatschappij is er namelijk in geslaagd het hoofd te bieden aan alle economische crises en wereldoorlogen waar de wereld gedurende de afgelopen 50 jaar door geteisterd is. Het beste bewijs is wel, dat Henri Potez, de oprichter van de firma, nog steeds de leiding heeft over een 3.000 man tellend personeel, dat verdeeld is over vier fabrieken.

Met Potez altijd veilig !

In 1958 besloot de firma Potez een poging te wagen op het gebied van de burgerluchtvaart en voor die gelegenheid werd een toestel ontworpen, dat gebruikt zou kunnen worden als het persoonlijke vliegtuig voor de succesrijke zakenman en tevens de opvolger zou moeten worden van de oude, vertrouwde Dakota.

Na een uitgebreid onderzoek, besloot de Franse firma vier turbinemotoren van het type Astazou II met een vermogen van 530 pk voor de aandrijving te gebruiken. Volgens meneer Potez waren er verschillende argumenten, die de keuze van een zo hoog aantal motoren rechtvaardigden. Hier volgen ze. Door de aanwezigheid van vier motoren werd namelijk niet alleen de kruissnelheid verhoogd, terwijl van elke motor minder gevergd werd, maar het toestel zou ook aanzienlijk veiliger worden. De afstand bij de landing zou verder ook behoorlijk verminderd worden in vergelijking met een tweemotorig toestel, omdat de piloot de beschikking heeft over een grotere terugwerkende kracht. Verder zouden de vier motoren de passagiers hetzelfde gemak, hetzelfde veilige gevoel en dezelfde regelmatige vlucht bieden als grote intercontinentale lijnvliegtuigen.

De moeilijkheden beginnen...

Toen het eerste prototype in april 1961 klaar was, begonnen de moeilijkheden voor Potez. In diezelfde maand stelde de firma Turbomeca namelijk de Astazou X voor, een verbeterde uitgave van model II, waar de P 840 mee uitgerust was. De eventuele klanten eisten meteen dat hun toestellen afgeleverd zouden worden met de nieuwe krachtbron. Deze gang van zaken kwam helemaal niet overeen met de belangen van de fabriek in Toulouse-Blagnac, want Turbomeca had besloten niet voor 1964-1965 met de serie-productie van de Astazou te beginnen. Potez werd hierdoor dus gedwongen de verkoop van het nieuwe model uit te stellen tot een oplossing voor het probleem gevonden was. Uitstel betekent niet altijd afstel en zodoende was in 1962 het tweede prototype klaar van de P 840, waarmee een reis naar Amerika gemaakt werd.

Uit deze vliegende demonstratie bleek, dat er in de Verenigde Staten wel belangstelling was voor een dergelijk toestel. Meneer Potez besloot daarom een

zijn even oud

sterke hoeksteen aan zijn industrierijk toe te voegen in de vorm van een fabriek in Ierland.

De beloften van United Aircraft...

Met een veelbelovende verkoop in de Verenigde Staten in het vooruitzicht besloot de firma in Toulouse-Blagnac niet meer te wachten op de Astazou X uit vrees, dat de concurrentie hen te vlug af zou zijn. Er werd dus contact opgenomen met de Amerikaanse firma United Aircraft, die beloofde binnen zeer korte tijd PT6A-6-motoren van 578 pk te zullen leveren.

United had echter nogal wat problemen met het ontwerp van deze motor en Potez begreep al heel gauw dat hij zijn motoren niet zou krijgen binnen de afgesproken levertijd. Potez nam zich, wel een tikkeltje laat, voor er niet meer in te trappen...

En nu de verkoop

Sinds het begin van 1965 heeft meneer Potez eindelijk het sein op veilig kunnen zetten voor de serieproductie. Op 15 juni 1965 werd de eerste P 841-1 (met 4 PT6A-6) afgeleverd aan de Duitse firma Aero Dienst. De eerste P 842-1 (met 4 Astazou X-motoren van 640 pk) ging in juli naar de firma SGAG. Op het ogenblik staan 25 toestellen op stapel. Voor Henri Potez schijnt 1966, na vijf jaar gezwoeg en geworstel, eindelijk het jaar van de start te zijn.

De eerste schreden van de Potez 840 waren zeer moeizaam en pijnlijk maar alle begin is moeilijk en de uiteindelijke resultaten zijn tenslotte alleen maar van belang !

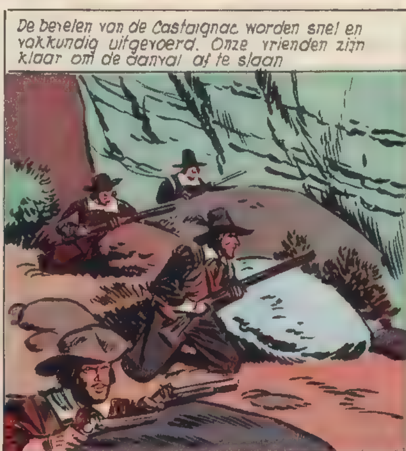
De musketier

Bertrand is erg zwak en uitgeput, maar leidt onze vrienden toch naar de

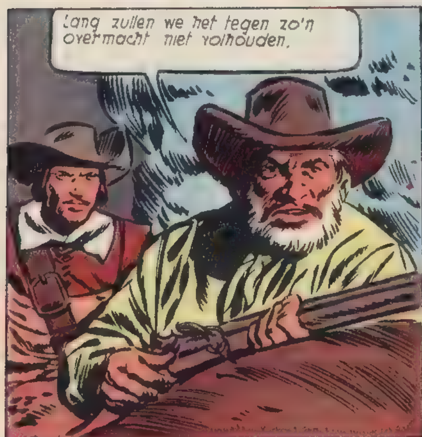

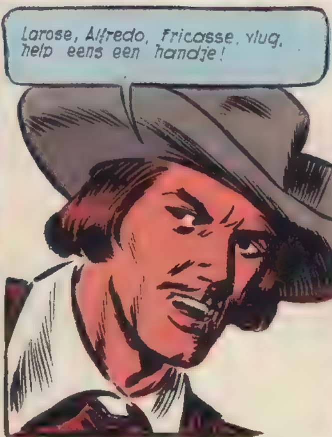

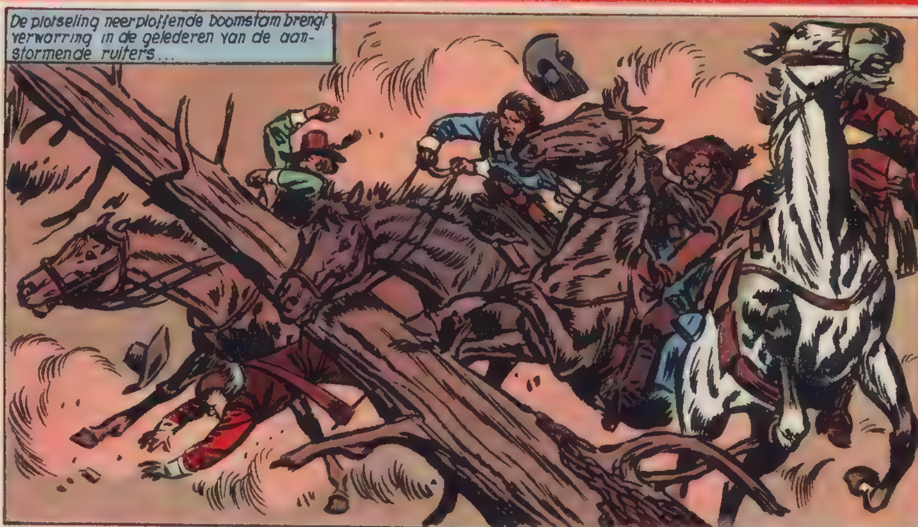

-in gevaar !

schuilplaats. Plotseling geeft Fricasse een teken, dat ze moeten stoppen...

door L. & F. FUNCKEN

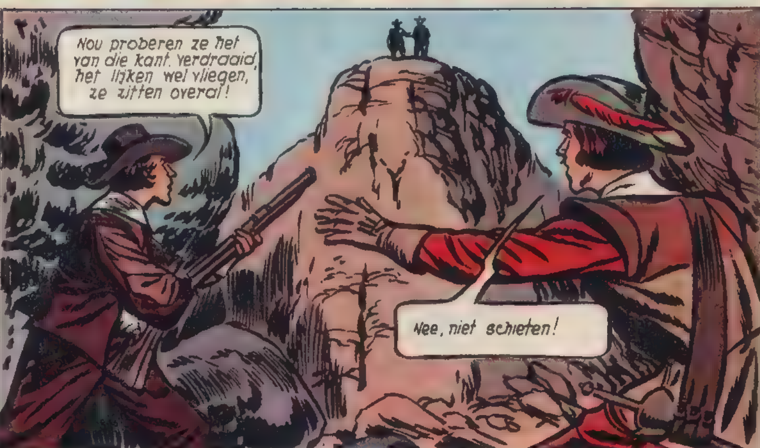

SNEEUW PILOTEN

ALPINISTEN verkeren in nood op een besneeuwde bergkruin, een lawine wordt gemeld, een dokter moet direkt naar een bergdorp, dat door de sneeuw van de rest van de wereld afgescheiden is, gebracht worden, en onmiddellijk stijgen de sneeuwpiloten op. De Zwitser Herman Geiger is heel bekend geworden. Hij heeft door zijn gewaagde landingen op de bergflanken vele mensenlevens kunnen redden.

Courchevel (Frankrijk) heeft een goed uitgerust berg-vliegveld.

Het vliegen in de bergen werd uitgebreid en de vliegtuigen zijn er niet meer uitsluitend om alpinisten te redden. Kleine vliegtuigen kunnen je naar een hoog gelegen station brengen en van daaruit laat je je dan op ski's de helling afglijden. Je spaart daardoor veel tijd en je hebt méér van je dagje in de bergen!

Wij zijn naar Courchevel (Savoye, Frankrijk) geweest en zijn daar opgestegen met een sneeuwpiloot. Het was vroeg in de morgen toen we te Courchevel vertrokken, de zon was nog niet te bespeuren, de piste om op te stijgen leek ons zó akelig kort en de afgronden onmetelijk diep!.. Onze piloot, Ziegler, trok zich van onze angst niet veel aan! Hij liet de motor ronken, het groot moment van het opstijgen was aangebroken. Met de reddingsgordels aan en onze ski's en stokken naast ons, voelden we ons alles behalve een held... Eensklaps schoot het vliegtuig omhoog, wij durfden haast niet meer te ademen... Honderd meter waren voldoende om het toestel van de grond te rukken!...

Wij vliegen boven de Alpen, dààr is de Mont-Blanc en de Pôvlakte op Italiaans grondgebied ligt verborgen in de nevels. Links van ons ligt het doel van onze reis : een witte stip... het is een 3.800 meter hoge bergtop. Het vliegtuig gaat recht op dat doel af, zweeft er boven en landt dan. Zelfs van nabij was dat doel niet groter dan een zakdoek en ik was een en al bewondering voor de vliegkunst van Ziegler! Hij viel aan, als ik het zo mag uitdrukken, aan de basis en landde naar omhoog toe. Wij landden heel zacht op de poedersneeuw en dan maakte Ziegler eensklaps een beheerste slip recht naar de afgrond toe en maakte, naar onze mening op het laatste nippertje, een geweldige draai van 360°. Zieg-

VERVOLG BLZ. 21

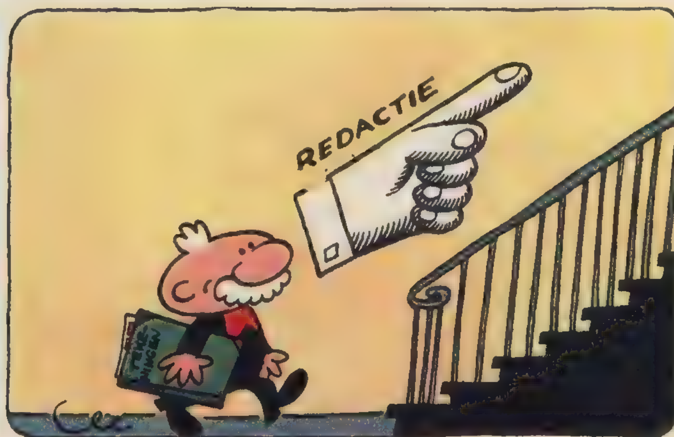
Het is mogelijk dat je over twee jaar met een Bréguet 941 in 2 uur van Parijs naar Courchevel kunt vliegen.

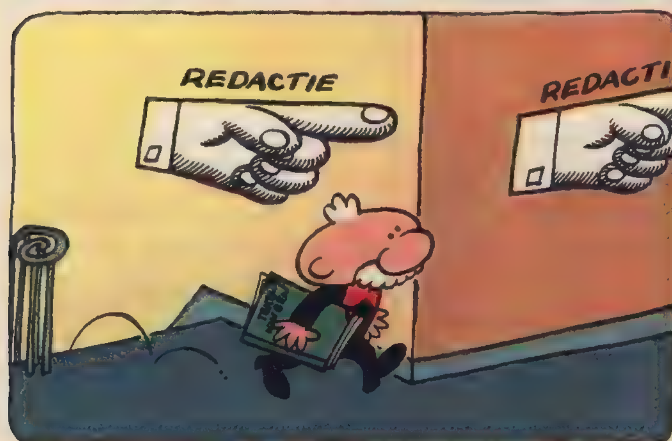

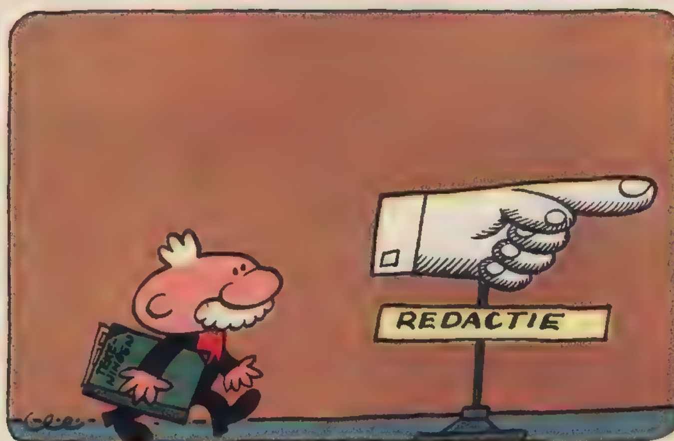
BALTHAZAR

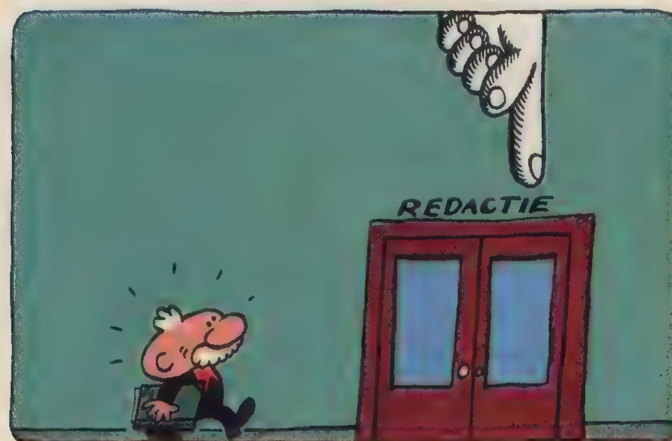
DOOR BOB DE MOOR

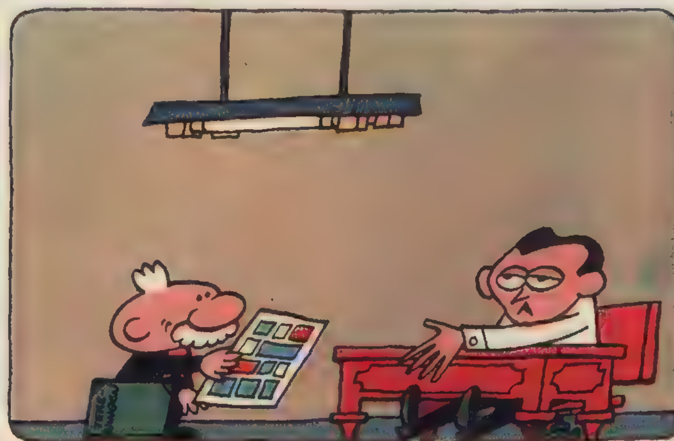

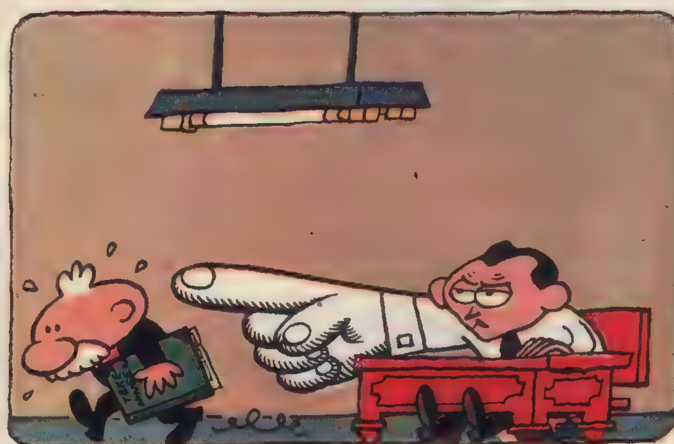

BOB DE MOOR.

SNEEUWPILOTEN

VERVOLG VAN BLZ. 19

ler glimlachte toen hij ons ietwat bleke en vertrokken gezicht zag... Ja, dat is nu eenmaal een landing op een besneeuwde bergflank. Wie het nooit heeft meegemaakt, houdt z'n hart vast...
Wij binden de ski's onder de voet en wuiven Ziegler, die intussen alweer is opgestegen, nog even na. Een heerlijke dag ligt voor ons !

BERG-OP EN BERG-AF...

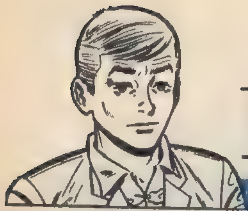
Er zijn in de bergen b.v. in Zwitserland en in Savoye kleine vliegvelden, men zou ze berg-vliegvelden kunnen noemen, zoals dat van Courchevel, en er zijn de berghellingen die voor het stijgen of het landen kunnen gebruikt worden maar die niet afgebakend zijn. Maar, waar ook : een vliegtuig landt steeds bergopwaarts. De stijgende helling dient meteen als rem. Moest het vliegtuig bergafwaarts landen, zou het doodgewoon naar beneden glijden en niet meer af te remmen zijn. Om op te stijgen wordt de helling bergafwaarts gebruikt. Tweehonderd meter kunnen dan volstaan om een toestel van de grond op te tillen. Denk nu niet, dat het zó gemakkelijk is. Nee, voor de piloot is het een hele toer en alléén uitstekende en heel ervaren piloten kunnen het aan.

VLIEGEN IN DE BERGEN

Zoals reeds gezegd, die vliegtuigen dienen niet alleen om skiërs af te zetten. Ze ravitailleren dorpen, voeren reddingswerken uit, werpen materiaal en levensmiddelen af voor de reddingsploegen, die b.v. na een lawine of ongeluk, de bergen in trekken op zoek naar overlevenden, doden en gewonden.
Toch is het mogelijk, dat het vliegen in de bergen heel spoedig nog zal uitgebreid worden en je, vanuit Brussel of Parijs, met een « Turbo Porter » kunt vertrekken regelrecht naar een bergstation.
Als het zo ver is, vergeet dan je ski's niet want wie op de berg is, wil er toch weer afkomen...

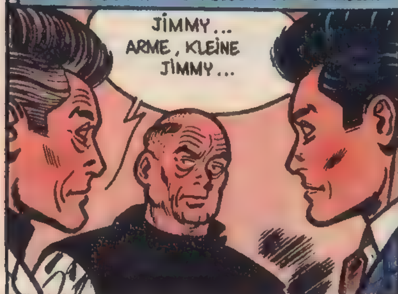

De « Turbo-porter » zet de skiërs af op de « dôme du Gouter »

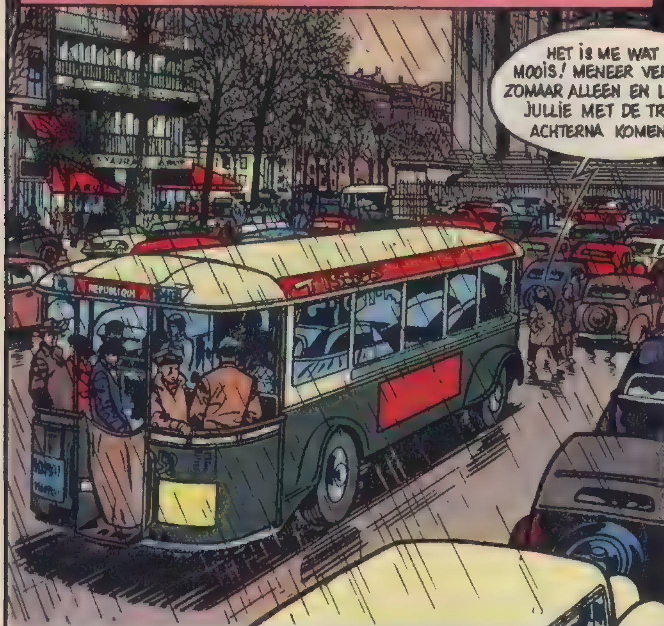
DE WREKER VAN

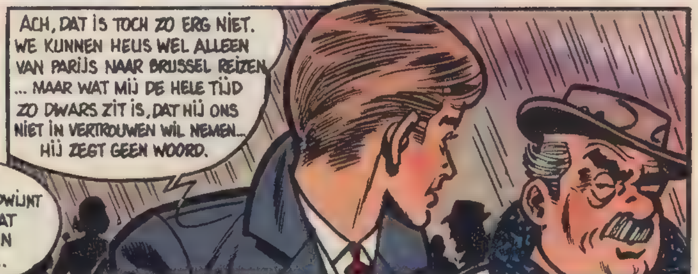
in de abdij van Rochefort ontmoet Jimmy een onbekende

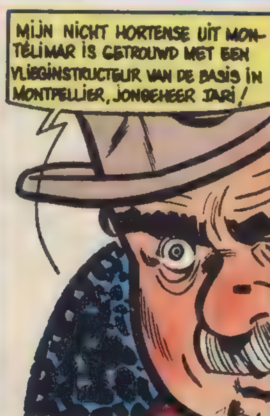
MALAGNE

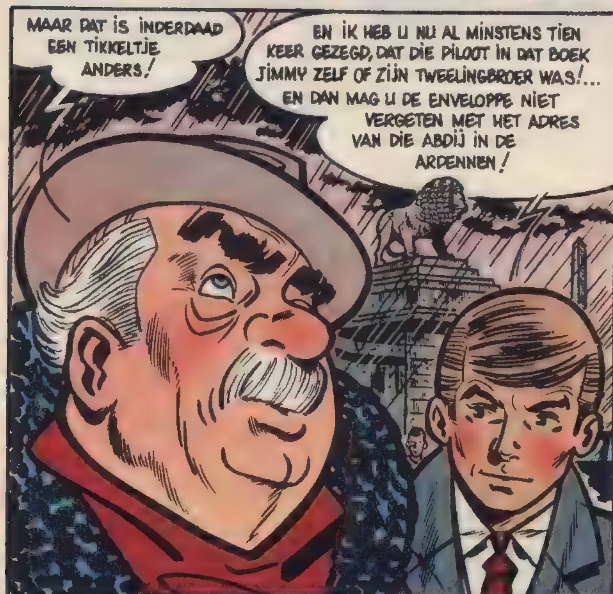
DOOR RAYMOND REDING

die als twee druppels water op hem lijkt

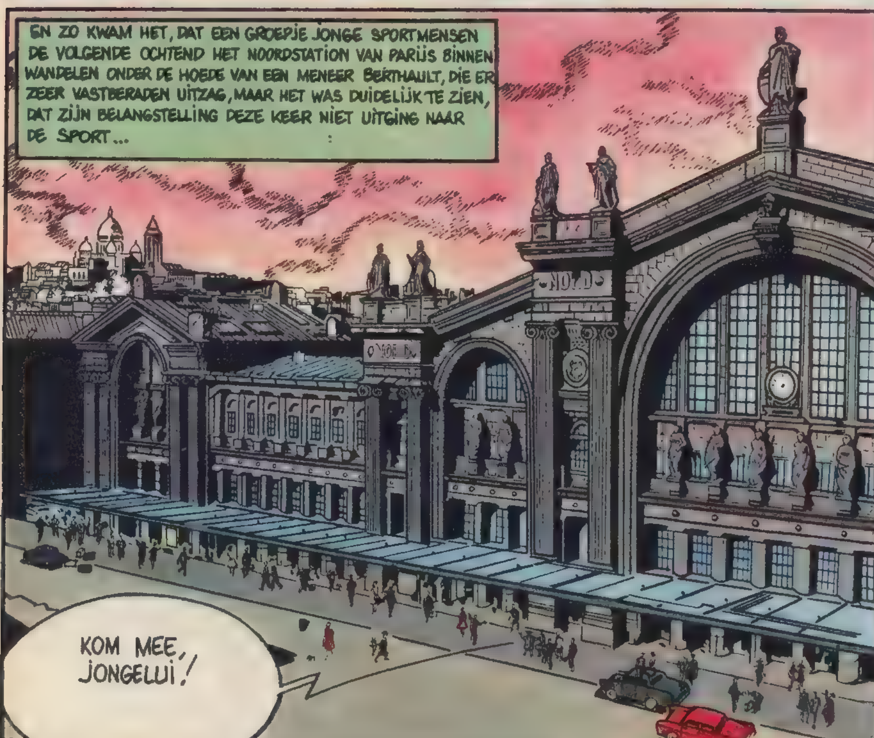

wordt vervolgd

DE KOENE

Het kasteel van Walburge wordt belegerd door de Zwarte Prins. De zoon va

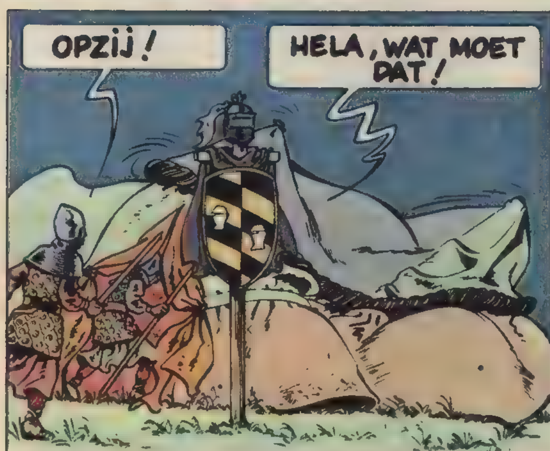

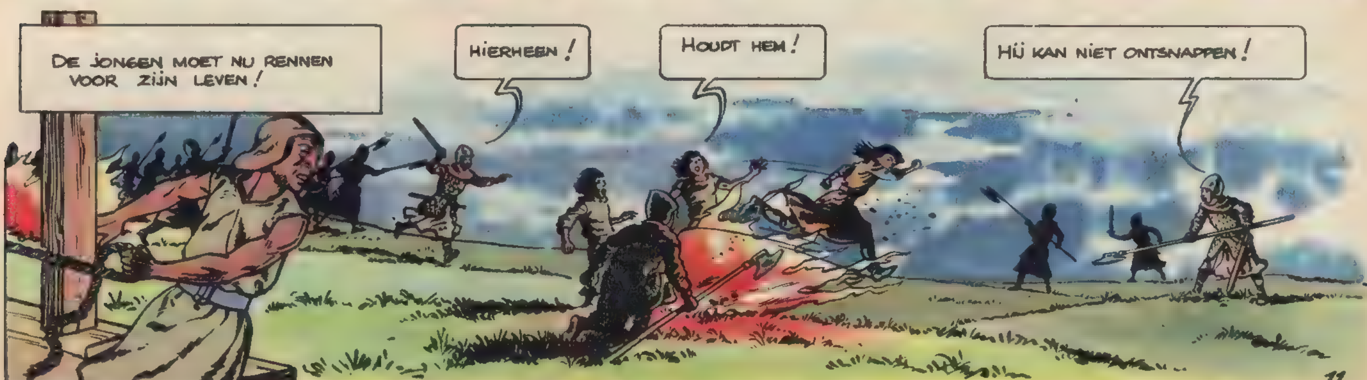

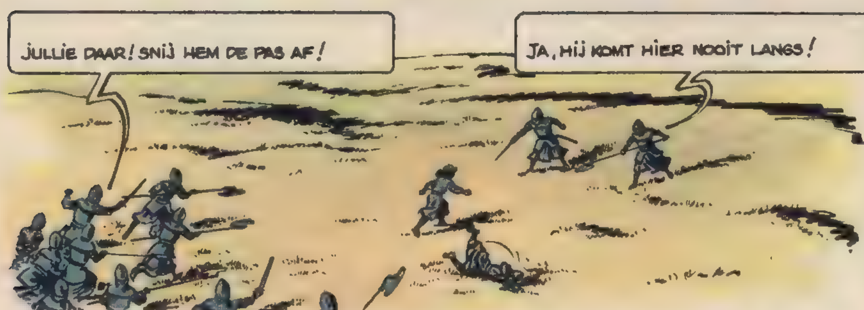

RIDDER door Fr. CRAENHALS

kasteelheer stormt plotseling het kamp van de belegeraars binnen...

wordt vervolgd

het schilderij in het zand

TEKST : YVES DUVAL — ILLUSTRATIE : GERI

MET zijn zonnehoed diep over zijn grijze haar getrokken en een gemakkelijke kniebroek aan, fietste Casper Pluum vrolijk over de smalle weg langs het kanaal. Toen hij de pensioengerechtigde leeftijd al bereikt had, was hij toch nog twee jaar lang onder-directeur gebleven van het museum voor Schone Kunsten. Maar aangezien hij er wat zijn pensioen betrof niet op vooruit ging, had hij zo snel mogelijk zijn ontslag genomen, toen hij de kans daarvoor schoon zag.

Het had hem niet veel moeite gekost om te wennen aan zijn nieuwe bestaan. Casper Pluum had zijn hele leven van de natuur gehouden en nu hij eindelijk volkomen zijn eigen baas was, sprong hij elke ochtend op de fiets om te genieten van licht, lucht en zonneschijn.

Op zijn bagagedrager nam hij dan een opklapbare schildersezel met zich mee, een nieuw doek en een doos verf.

Hij hield ervan naar het landschap voor zich te zitten staren en de kleuren op zijn palet te mengen voor een nieuw kunstwerk. Altijd als hij op zijn doek weer het wuivende koren, een kabbelend beekje of een groepje bomen kon bewonderen, voelde hij zich gelukkig.

Mevrouw Pluum vond de hobby van haar man eigenlijk erg kinderachtig, maar aangezien ze zag, dat Casper erg gelukkig was met zijn gekladder, zei ze er maar niets van.

Op een vriendelijke lenteavond fietste Casper weer zacht fluitend naar huis. Op zijn bagagedrager zat zijn nieuwste werk gebonden. De verf was nog niet helemaal droog. Trots dacht hij aan de oude watermolen, die nu voor goed vastgelegd was in de verf op het linnen.

Op het moment, dat hij het smalle bruggetje over het beekje op wilde rijden, kwam er plotseling een auto aanstuiven. Casper Pluum remde zo snel hij kon, maar dat verhinderde toch niet, dat hij de macht over zijn stuur verloor en met een fraaie boog in het zand belandde.

De automobilist sprong direct uit zijn wagen en begon als eerste te schelden.

— Stommeling. Kun je niet uitkijken ! Ik heb voorrang, want ik kom van rechts. En daar komt meneer aan, die met open ogen op zijn fiets zit te dromen en helemaal niet uitkijkt !

— Ach, er is toch niets ergs gebeurd, mompelde Casper Pluum, terwijl hij probeerde op te krabbelen.

— U mag anders blij zijn, dat ik maar stapvoets reed !

Casper Pluum luisterde echter niet meer naar de tirades van de onbekende. Met een bedrukt gezicht staarde hij naar zijn schilderij. Van de tere kleuren was niets meer over, een dikke laag zand kleefde aan het hele doek.

— Wat hebt u daar ? vroeg de onbekende, terwijl hij het doek belangstellend bekeek. Schildert u ?

De man zweeg even.

— Dat ziet er erg aardig uit. Bent u impressionist of expressionist?

— Oh, daar maak ik me eerlijk gezegd niet zo druk over. Ik schilder zuiver voor mijn plezier en alleen dingen, die ik op dat moment mooi vind.

— Goed zo ! Veel te veel mensen proberen ingewikkeld te doen en het uiteindelijke resultaat is over het algemeen maar belabberd. Het spijt me werkelijk, dat uw werk verknoeid is. Hier is een biljet van vijftig frank, dan kunt u een nieuw doek kopen. Hebt u nog meer van die dingetjes ?

— Een stuk of twintig ongeveer.

— Nou, dat komt mooi uit. Ik heb zeer veel belangstelling voor schilderijen. Misschien kunnen we wel zaken doen.

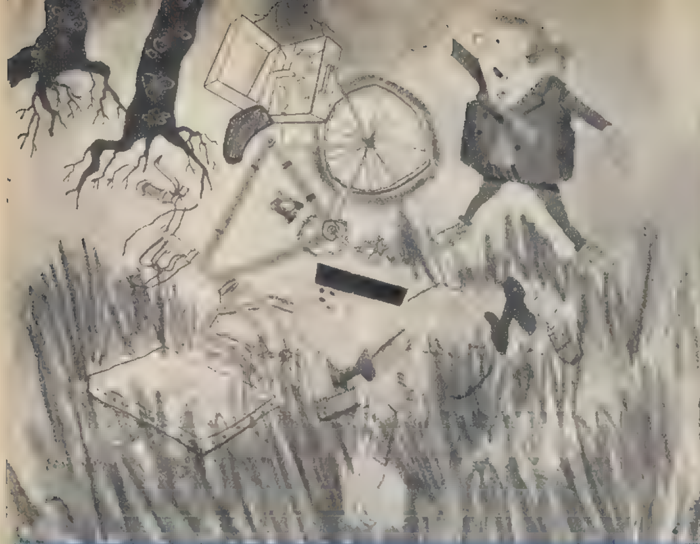
Pluum nam het visitekaartje aan, dat de onbekende hem overhandigde. Mathias Nathan, kunsthandelaar, stond er op.

Drie dagen later, Casper Pluum was net klaar met eten, zag hij, dat er een auto voor de deur van hun eenvoudige huisje stopte. Er stapte een man uit en hij herkende direct Mathias Nathan.

De man liet zich alle schilderijen van Casper zien. Ze lagen allemaal keurig onder de servieskast in de huiskamer. Nauwkeurig bekeek hij ze aan alle kanten, rook eraan, streek met zijn vinger over de verf en verklaarde tenslotte :

— Het is natuurlijk niet te vergelijken met werk van Renoir, maar het ziet er aardig en vriendelijk uit.

zie verder blz. 28

Het schilderij in het zand

vervolg van blz. 27

Die drie groene appelen met dat eenvoudige keukenmesje ziet er bijzonder fijntjes uit... Het licht valt goed... Weet u wat, ik koop al die schilderijen van u... U krijgt 250 frank per werk van me. Goed ?

Casper Pluum wist niet goed wat hij moest zeggen. Maar zijn vrouw stond achter de rug van de kunsthandelaar allerlei tekens te geven, zodat hij bijna werktuigelijk de bankbiljetten aannam. En terwijl de kunsthandelaar de schilderijen op de brede achterbank van zijn auto stapelde, voegde hij er nog aan toe :

— En als u nog meer van die dingen hebt, kunt u altijd contact met me opnemen. Maar ik heb liever geen landschappen. Stillevens zijn op het ogenblik erg in de mode. Als u die voor me kunt maken, zal ik u 300 frank per exemplaar geven. Per maand kunt u me er zo'n twaalf tot vijftien leveren. Dus dat is dan afgesproken. U hebt mijn adres toch nog, hè ?

— Dat is nog eens een meevallertje, riep mevrouw Pluum uit, toen de man weggereden was. Stel je voor, vierduizend vijfhonderd frank extra, buiten je pensioen om !

— Allemaal goed en wel, maar ik houd van landschappen met bomen, oude huizen, kortom de natuur in het groot... Trouwens, wie verzekert me, dat die knaap de waarheid gezegd heeft...

— Helemaal mooi. En dat geld dan in je zak ? Is dat soms ook een grapje ? Nu het geluk eindelijk met ons is, begin jij te mopperen. Alsjeblieft, doe nou niet zo idioot. Ik moet het avondeten klaar gaan maken. Een bos prei, wat sla en tomaten lijken me echt wel iets voor een prachtig stilleven.

En op deze manier begon Casper Pluum voor de heer Mathias Nathan te werken. Elke ochtend, als hij voor zijn ontbijt de keuken binnen kwam, had mevrouw Pluum de schildersezel al klaar gezet, de verf uitgelegd en de penselen schoon gemaakt. Alles kwam aan de beurt. De glimmend koperen ketels, het kleine madonna-beeldje, de blauwe vaas van tante Alida en zelfs de pas geslachte kuikens.

Hij schilderde 's ochtends, 's middags en 's avonds. Wat vroeger een liefhebberij geweest was, werd nu een vervelend karweitje. Casper was zijn frisse kleur kwijt. Hij had nergens meer trek in en voelde zich doodongelukkig.

Toen de maand voorbij was, pakte mevrouw Pluum alle schilderijen keurig in en nam de trein naar de stad, waar Mathias Nathan zijn kantoor had. Die avond kwam ze met het geld terug en een pak nieuw linnen voor nog meer stillevens.

— Ziezo, nu kun je weer vooruit !

Casper sprong op dat moment uit zijn stoel op. Met een klap sloot hij zijn doos met tubes verf, vouwde de ezel op en liep naar de schuur, waar hij de banden van zijn geliefde fiets op begon te pompen.

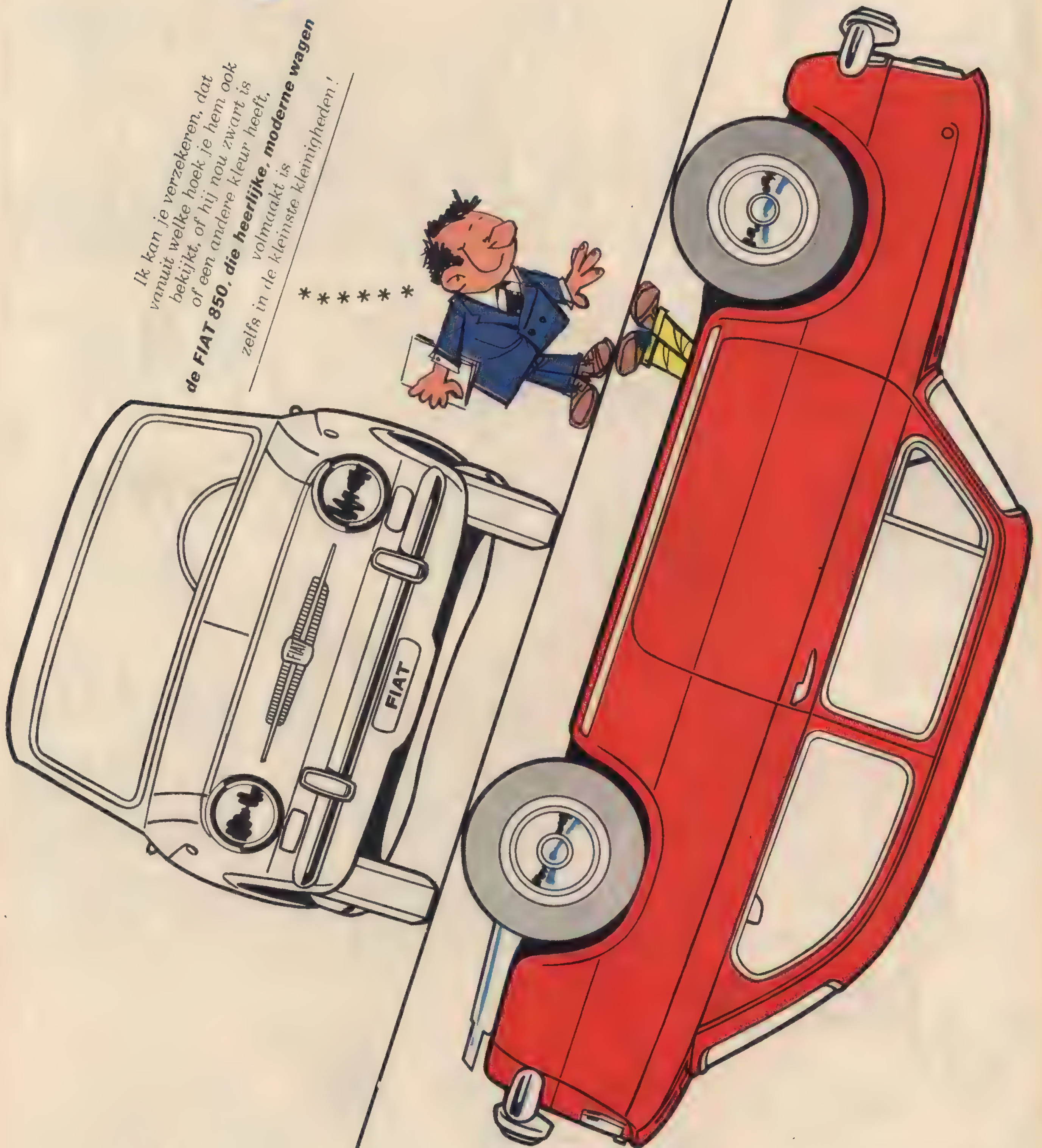
Mevrouw Pluum keek haar man met grote vraagogen na. Ze zag hoe hij, voor hij wegging, het met zand verknoeide doek van de oude watermolen onder de linnenkast uithaalde en het op zijn bagagedrager vastbond.

— Maar, Casper, wat ga je doen ?

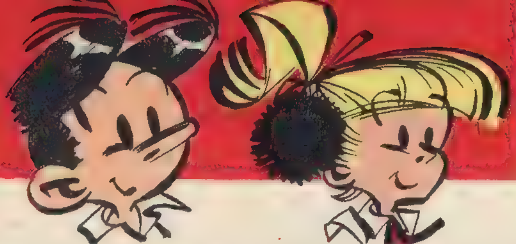
Weer lenig als enkele weken te voren sprong meneer Pluum op zijn fiets, terwijl hij haar over zijn schouder toeriep :

— Ik gá genieten van de natuur, in de schaduw liggen en luisteren naar het gezang van de vogels.

De FIAT 850 : Eerste prijs van de Grote KUIFJE's Wedstrijd 1966!

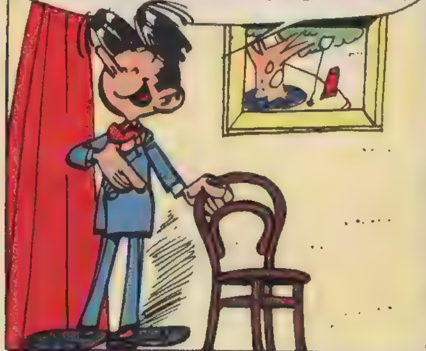
TON EN

MENEER BRUL HEEFT ME DE TOESTEMMING GEGEVEN JULLIE DE STUDIO TE LATEN ZIEN, WAAR ONZE RECLAME-FILMS GEMAAKT WORDEN.
STUDIO

DAT GEBEURT MAAR EEN HEEL ENKELE KEER. GEDRAAG JE DUS ZO WAARDIG MOGELIJK EN HEB EERBIED VOOR DIT KONINKRIJK VAN KARTON EN GIPS!

DE RONDLEIDING BEGINT DUS. DEZE STOEL BIJVOORBEELD WORDT DOOR DE INGEWIJDEN "KRUIDJE-ROER-ME-NIET" GENOEMD!

WAAROM ?

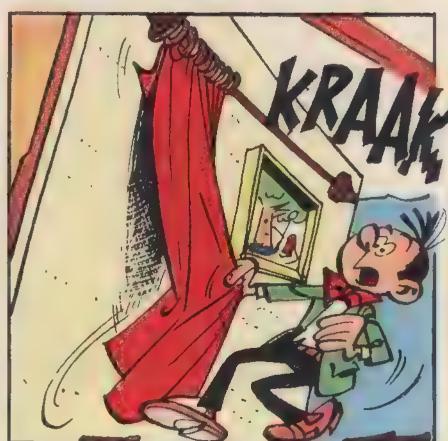
KRAK

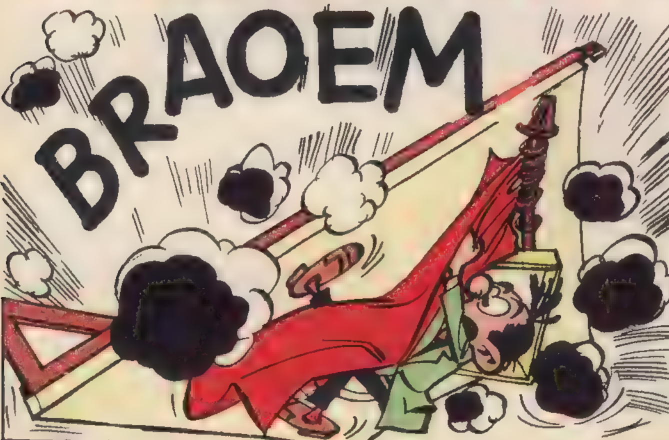
DAAROM!

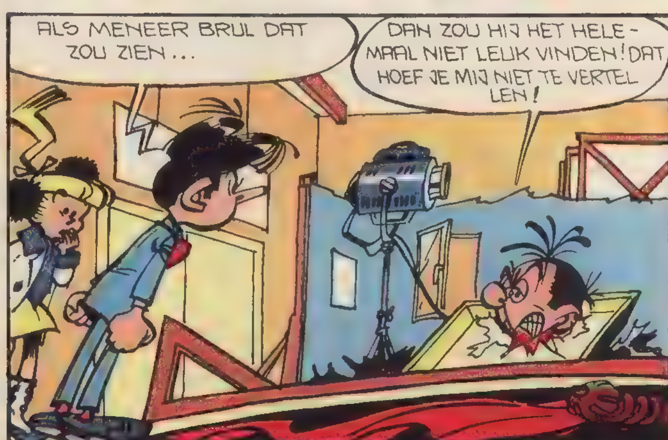
VOORZICHTIG!

KRAAK

BRAOEM

ALS MENEER BRUL DAT ZOU ZIEN...
DAN ZOU HIJ HET HELEMAAL NIET LELIJK VINDEN! DAT HOEF JE MIJ NIET TE VERTELLEN!

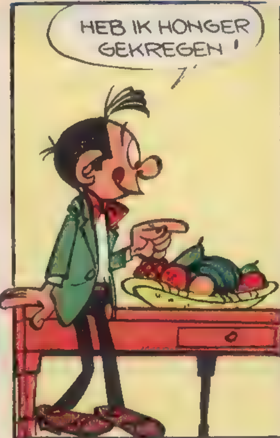
TINNEKE

door Dino Attanasio

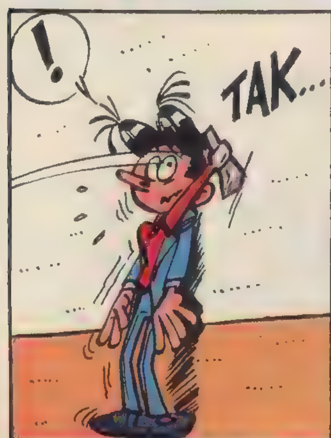

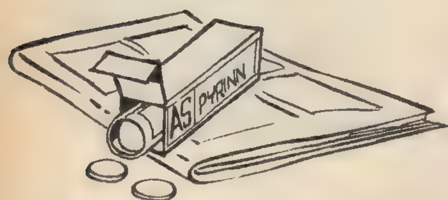
jij schrijft... KUIFJE ANTWOORDT

GEEF ONS MAAR PORTRETTEN !

Ik lees uw weekblad iedere week heel aandachtig en volgende verhalen zijn, naar mijn mening, de beste : Rik Ringers, de familie Kleester, Het Halssnoer van de Koningin, de Zwartse Rotsen, Ken Krom, Spaghetti en de Musketier. Mag ik u echter vragen meer portretten van onze helden in uw weekblad te publiceren ? Ik lijst ze in en ik weet dat vele lezers dat ook doen en dus ook met ongeduld wachten.

Jean James, Waterschei.

Wees gerust : er komen nog portretten ! Na Michel Vaillant, Rik Ringers, de familie Kleester en de Musketier, zullen Dan Cooper en Steve Warson volgen. En dat is niet alles. Je krijgt de hele portretten-galerij compleet. Nog even geduld.

IS E.P. JACOBS ZIEK ?

Ik lees uw blad al vele jaren. Dan Cooper, Kuifje en Rik Ringers zijn heel goed. Het verhaal van het Halssnoer van de Koningin vind ik prachtig. Maar in dit verband één vraag : Is Ed. P. Jacobs ziek ? Waarom nog maar één bladzijde van dit verhaal ?

Rudi Smets.

Gelukkig is onze vriend Edgar P. Jacobs niet ziek. Hij maakt het uitstekend. Maar, hij is een man die het spreekwoord huldigt « haast en spoed, zelden goed ». Hij worstelt zich door bergen documentatie heen, sleept telkens weer opnieuw stapels boeken aan en werkt iedere tekening tot in de puntjes af. En zo komt het, dat er vaak maar een plaat tijdig klaar is om gedrukt te worden. Blake en Mortimer zijn, zoals iedereen weet, knappe detectives en zij zullen het hele geheim voor ons haarfijn ontraadselen, ook op een bladzijde per week !

GREGOR EN TON EN TINNEKE !

Ik ben negen jaar en lees uw blad heel graag. Mijn voorkeur gaat naar Marc Kleester, Rik Ringers, de Musketier, Kuifje zelf en Michel Vaillant. Ik lach iedere week hartelijk met Gregor en Ton en Tinneke. Zij zijn de plezierigste helden van het blad.

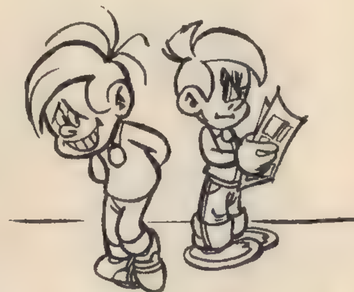
Colette Guilini, Brugge.

Hartelijk dank, Colette. Je vriendelijke brief deed ons veel genoegen. Wie lacht, zoals Colette, iedere week hartelijk met de fratsen van Gregor en heeft veel pret met de grappen van Ton en Tinneke ?
Wie van deze helden houdt, schrijft ons een briefje.

SNUGGERE JONGENS...

Bijna iedere week krijg ik brieven met een reeks vragen over allerlei onderwerpen en ik word dan vriendelijk uitgenodigd die te beantwoorden. Je hoeft echt wel niet diep na te denken om te weten, dat die vragen in een

ander weekblad of in een krant werden gesteld en deel uitmaken van een wedstrijd.
Nee, eigenlijk hoef ik het toch niet meer te zeggen... Jullie weten wel dat ik zoiets niet doe. Wie deelneemt aan een wedstrijd en prijzen wil winnen, moet zelf zoeken en de vragen zelf oplossen. En daar zijn jullie het allemaal mee eens !

Kuifje

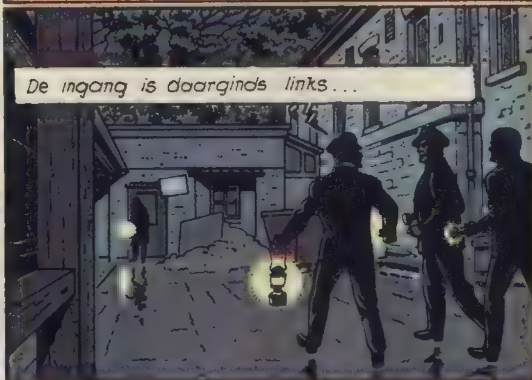
HET HALSSNOER VAN DE KONINGIN

door E.P. Jacobs

Sharkey zijn schuilplaats moet in de onderaardse gangen, die onder Parijs doorlopen, zijn.

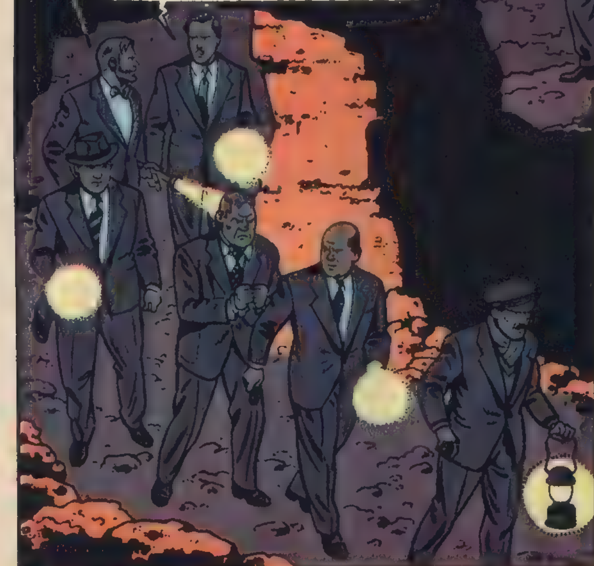

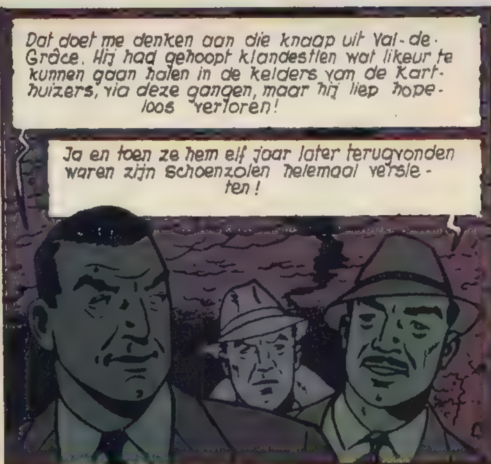

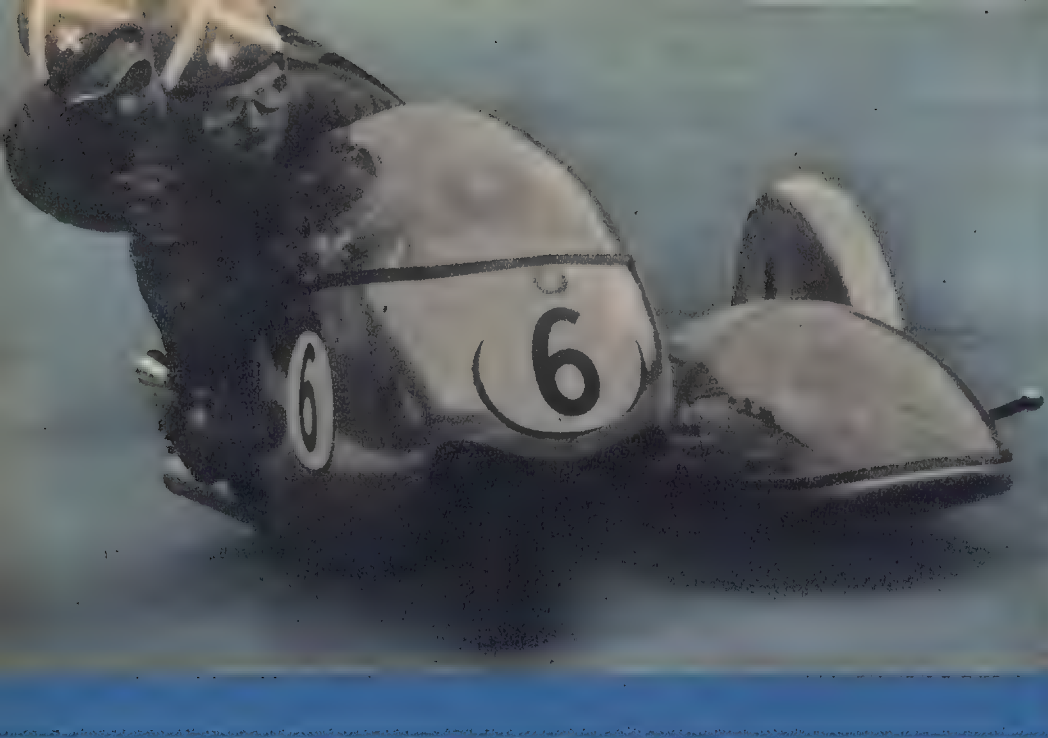

DE ACR

H

ALS er een Grote Prijs verreden wordt, wacht het publiek altijd met ongeduld op de zijspanraces. Voor de kijkers is dit een van de spannendste races op het programma. Men bewondert de acrobatische toeren en de behendigheid van de beide mannen, terwijl ze samen op hun machine met een snelheid van zo'n 200 km/u over de weg schieten.
Persoonlijk weet ik nooit goed welke van de twee mannen ik nou het meest bewonderen moet, als ik getuige ben van deze tak van de motorsport. De bijrijder, die zijn leven volledig in handen van de rijder gelegd heeft, of de coureur, die bij de minste of geringste vergissing van de bijrijder van de weg afvliegt ? Of maakt dat prachtige teamwork van die twee een nog grotere indruk op me ? Ik weet het niet. Zijspanraces zijn zo ongelofelijk opwindend en vereisen een zo speciale techniek, dat ik het mezelf bijna kwalijk neem, er niet eerder in Kuifje over gesproken te hebben.

ALS EEN SIAMESE TWEELING

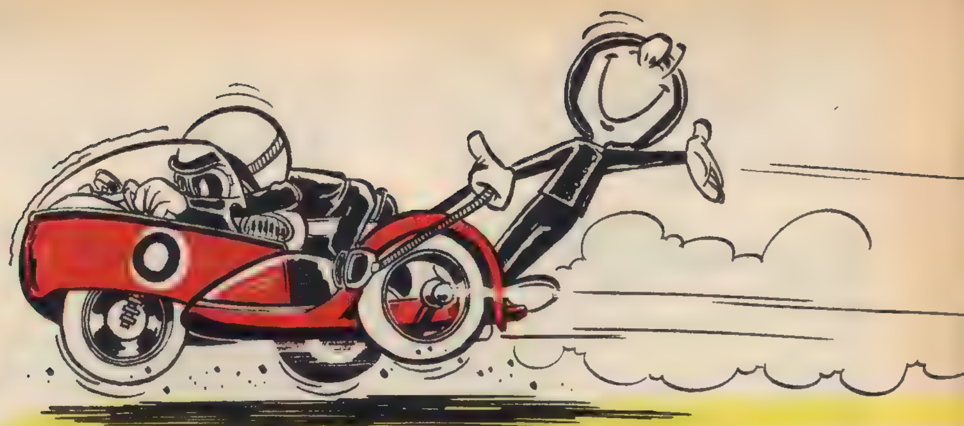
Nee, dit is echt niet overdreven. De racer en zijn bijrijder moeten bijna als één persoon de machine hanteren. Ze moeten precies weten wat de ander gaat doen, hoe zijn reacties zijn en op welk ogenblik er iets gedaan moet worden. De bijrijder gaat in de bochten (dit gebeurt altijd in een binnenbocht) uit het zijspan hangen om de middelpuntvliedende kracht tegen te werken en de rijder zo te helpen een bocht sneller te nemen. Je begrijpt dus wel, dat er vreselijke dingen kunnen gebeuren als de passagier iets te vroeg of te laat aan zijn acrobatische toeren begint. De taak van de bijrijder wordt daarom vaak even belangrijk geoordeeld als die van de coureur zelf. In een buitenbocht klimt de bijrijder vaak genoeg op de motor zelf om het evenwicht te bewaren. Aan de andere kant moet gezegd worden, dat het besturen van een motor met zijspan veel meer wegheeft van autorijden dan van motorrijden. Het is wel duidelijk, dat er geen sprake van kan zijn de machine te laten overhellen in een bocht. Meestal, vooral bij een lange, vrij scherpe bocht, wordt deze in een beheerste slip genomen. De machine glijdt als het ware over zijn drie wielen door de bocht. Daarom worden motoren met zijspan ook altijd uitgerust met een soort autobanden (zie de foto's).

Op rechte stukken ligt de bijrijder op zijn buik in het zijspan, terwijl zijn voeten slechts enkele centimeters boven de weg zweven. Bij de meeste moderne motoren met zijspan is de benzine-tank ergens in of aan het zijspan bevestigd om de machine zo laag mogelijk te houden.

HOE LAGER, HOE BETER

Een heel beroemd voorbeeld is de machine van de buitengewoon knappe en zo zeer betreurde Zwitserse rijder Florian Camathias. Zijn machine was niet hoger (gemeten van de bovenzijde van het windscherm) dan 75 centimeter. In de lange, smalle carrosserie waren bij het stuur twee openingen uitgespaard, zodat dit kon draaien. Het zadel was uitgevoerd

DRIE WIELEN
EN
TWEE MANNEN

OBATEN VAN

ET ZIJSPAN

in aluminium, bedekt met leer. Deze machine was zo laag, dat er praktisch niets aan te verbeteren viel. Alle rijders besturen hun machine, terwijl ze op de knieën zitten, juist omdat hun motor zo laag is. Het zijspan is voorzien van een klein gebogen windscherm in plexiglas. Natuurlijk zijn ook de nodige handgrepen aangebracht, waar de bijrijder zich aan vast kan houden.

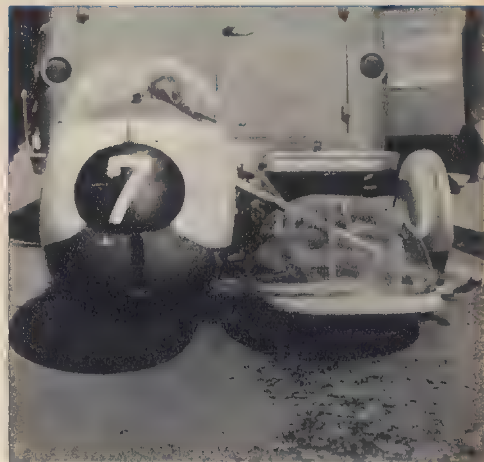
Op een enkele uitzondering na, zijn bijna alle motoren met zijspan voorzien van een 500 cc flat-twin B.M.W.-krachtbron. Natuurlijk hebben verscheidene rijders al eens andere motoren geprobeerd, maar ze keren toch altijd weer terug tot de B.M.W., omdat hij zo sterk en krachtig is. Vandaar ook, dat B.M.W. al 10 jaar lang de onbetwiste heerser is in de motor met zijspan-races.

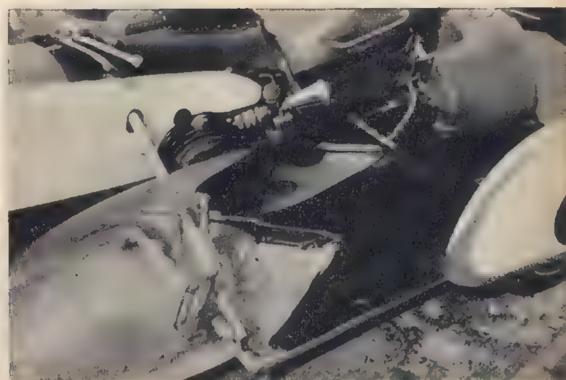
Dit is het zijspan, waar de passagier de wedstrijd in meerijdt. Let eens op de handgrepen, die eigenlijk niets anders zijn dan een buisvormig uitsteeksel met een bol eraan.

De wielen zijn voorzien van een soort autobanden. Het loopvlak is erg breed en de kanten zijn vrij scherp. Op deze foto kun je ook de sleuven zien, waar de rijder met zijn knieën in rust. Verder bevinden zich hier de pedalen, waar de rem op de achterwielen en de versnellingsbak mee bediend worden.

De machine van Florian Camathias, die bijzonder laag is. Kijk maar eens naar het bestelwagentje er achter. Op deze foto is de prachtige stroomlijn van het geheel duidelijk te zien.

De benzine-tank (rechts boven) is in het zijspan geplaatst. Opnieuw een kniesteun voor de man op de motor en boven het plexiglas van het zijspan is de opening te zien, waardoor het draaien van het stuur mogelijk wordt.

TiM EN TOM

Tim en Tom worden uitgenodigd om een vergadering

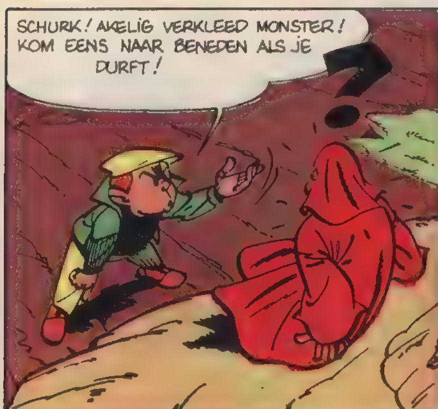

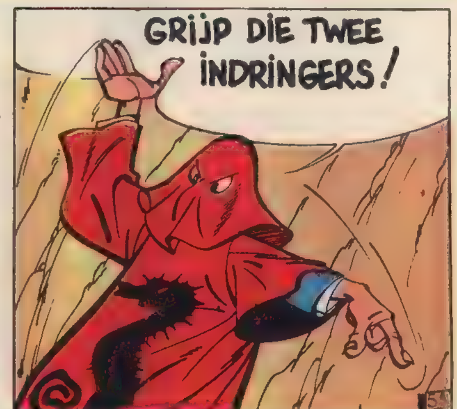

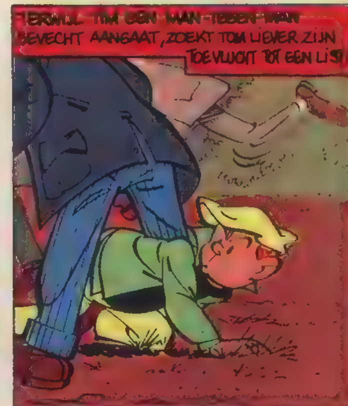
EN DE SEKTE VAN HET ZEEPAARD

door Edgard

bij te wonen van de sekte van het Zwarte Zeepaard

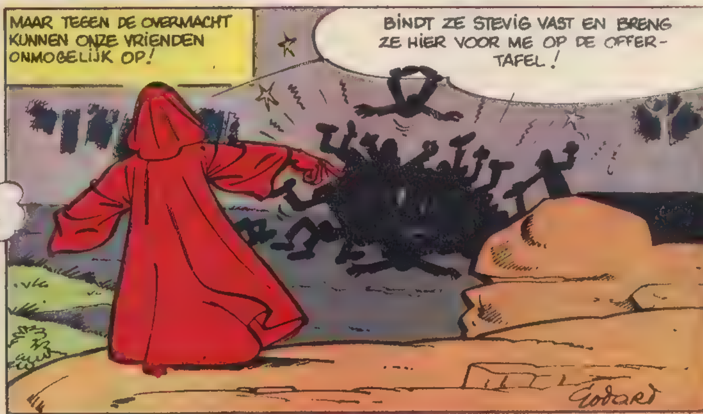

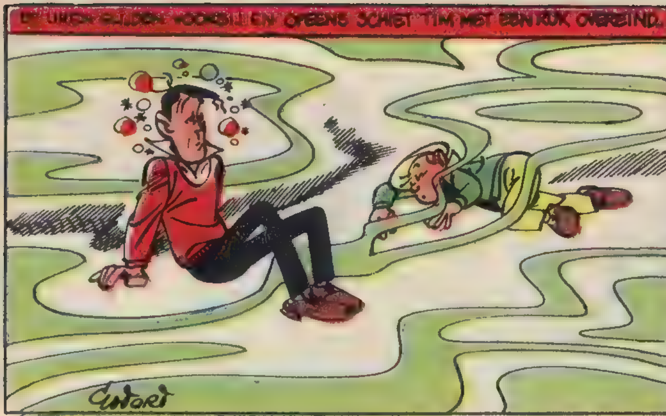

TiM EN TOM

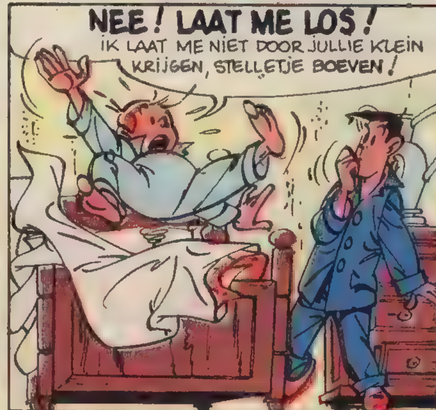
EN OPEENS SCHIET TIM MET EEN RUK OVEREIND.

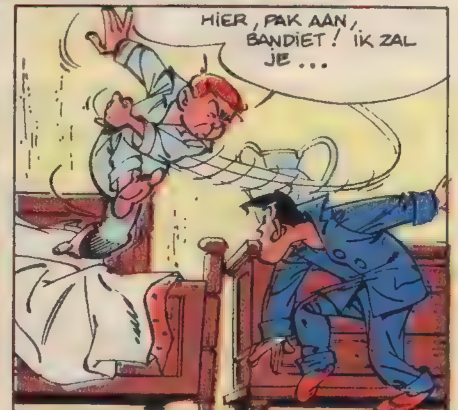
ASJEMENOU ... WE ZIJN OP GROENHOEVEN!

WEL HEB IK OOIT! TOM, WORDT WAKKER! HELA, TOM, KOM JE BED EENS UIT!

NEE! LAAT ME LOS! IK LAAT ME NIET DOOR JULLIE KLEIN KRIJGEN, STELLETJE BOEVEN!

HIER, PAK AAN, BANDIET! IK ZAL JE ...

VERHIP, BEN JIJ HET!
HET WERD HOOG TIJD, DAT JE DAT MERKTE!

EN ... WE ZIJN IN ONZE EIGEN KAMER OP GROENHOVEN ... HOE ZIJN WE HIER NOU BINNEN GEKOMEN?
DAT WILDE IK NET AAN JOU VRAGEN!

EENS KIJKEN ... WE HADDEN VANNACHT EEN AFSPRAAK. WE ZIJN ERHEEN GEGAAN EN TERECHT GEKOMEN TEMIDDEN VAN EEN VERZAMELING VERKLEDE IDIOTEN MET MASKERS VOOR HUN GEZICHT! PLOTSELING BEGINNEN WE TE ZWEVEN EN DAN ZIJN WE WEER HIER ...
WEET JE WAT IK DENK? DAT WE GEDROOMD HEBBEN!

GEDROOMD? EN HET KISTJE DAN, DAT VAN BOVEN OP DE AKKER GEVONDEN HEEFT? EN DAT SPELDJE ...

ZEG, WEET JIJ EIGENLIJK, WAAR DAT ZWARTE ZEEPAARDJE GEBLEVEN IS? IK ZIE HET NERGENS!

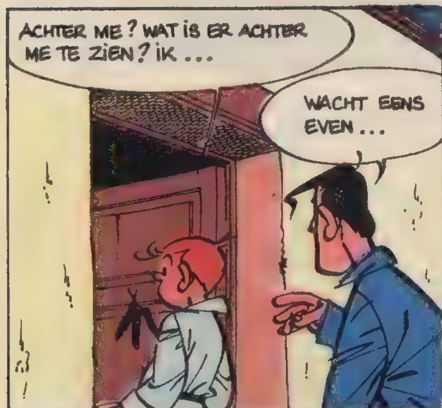

TOM, JONGENS, HET SPELDJE, DAT OP JE HEMD ZAT ... IS SPOORLOOS VERDWENEN!

AAAHAHiii

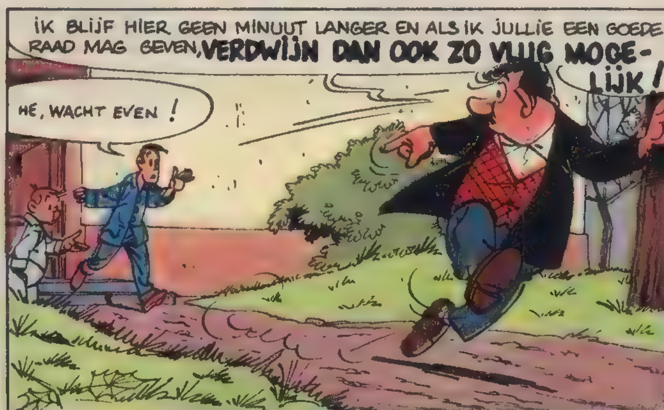

KIJK UIT! OH, VRESELIJK! DAAR ACHTER U!

ACHTER ME? WAT IS ER ACHTER ME TE ZIEN? IK ...
WACHT EENS EVEN ...

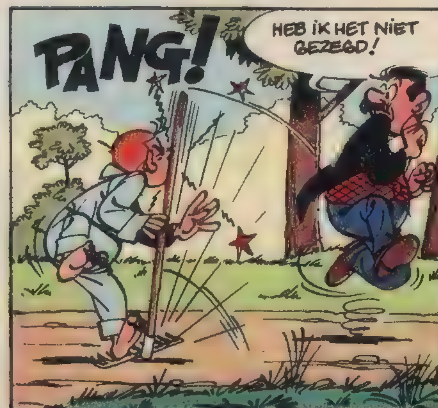

DRIE ZWARTE VEREN... IEMAND HEEFT DRIE ZWARTE RAVENVEREN OP ONZE DEUR GESPIJKERD...

BEN JE DAAR ZO DOOR VAN STREEK GERAAKT, VAN BOVEN? WAAR KOMEN DIE VEREN VANDAAN EN WAT IS DE BETEKENIS ERVAN?

HET BETEKENT, DAT HET HUIS BETOVERD IS! EEN TOVENAAR HEEFT HET LANDGOED VERVLOEKT! HET ZAL NIET LANG MEER DUREN OF ER ZULLEN ALLERLEI VRESELIJKE DINGEN GEBEUREN!

IK BLIJF HIER GEEN MINUUT LANGER EN ALS IK JULLIE EEN GOEDE RAAD MAG GEVEN, VERDWIJN DAN OOK ZO VLUG MOGELIJK!
HE, WACHT EVEN!

VAN BOVEN, JE KUNT NIET ZOMAAR WEGGAAN! DOOR ZOIETS KINDERACHTIGS LAAT JE JE TOCH NIET VAN JE STUK BRENGEN!

PANG!
HEB IK HET NIET GEZEGD!

VERDIKKIE NOG AN TOE! WAAROM MOEST DIE HARK HIER NET LIGGEN!

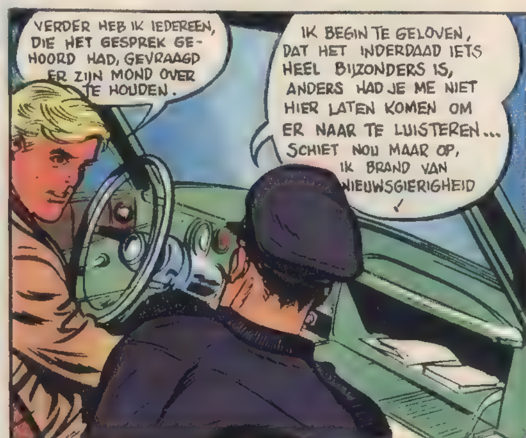

DAN CO

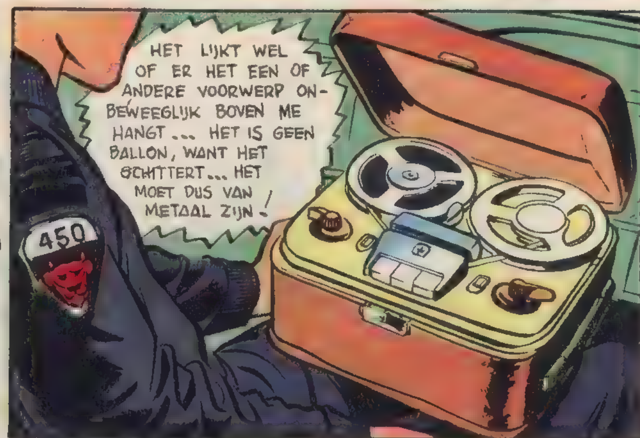
Voor het stadhuis van Echternach hebben Dan en Jacques Cartier een

OPER

VLIEGENDE SCHOTELS

DOOR A. WEINBERG

ontmoeting om de verdwijning van Jacques Cagnon te bespreken.

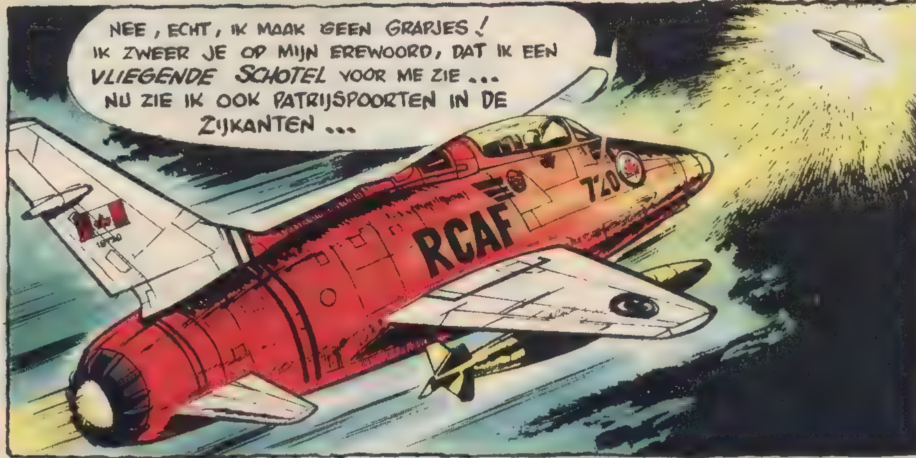

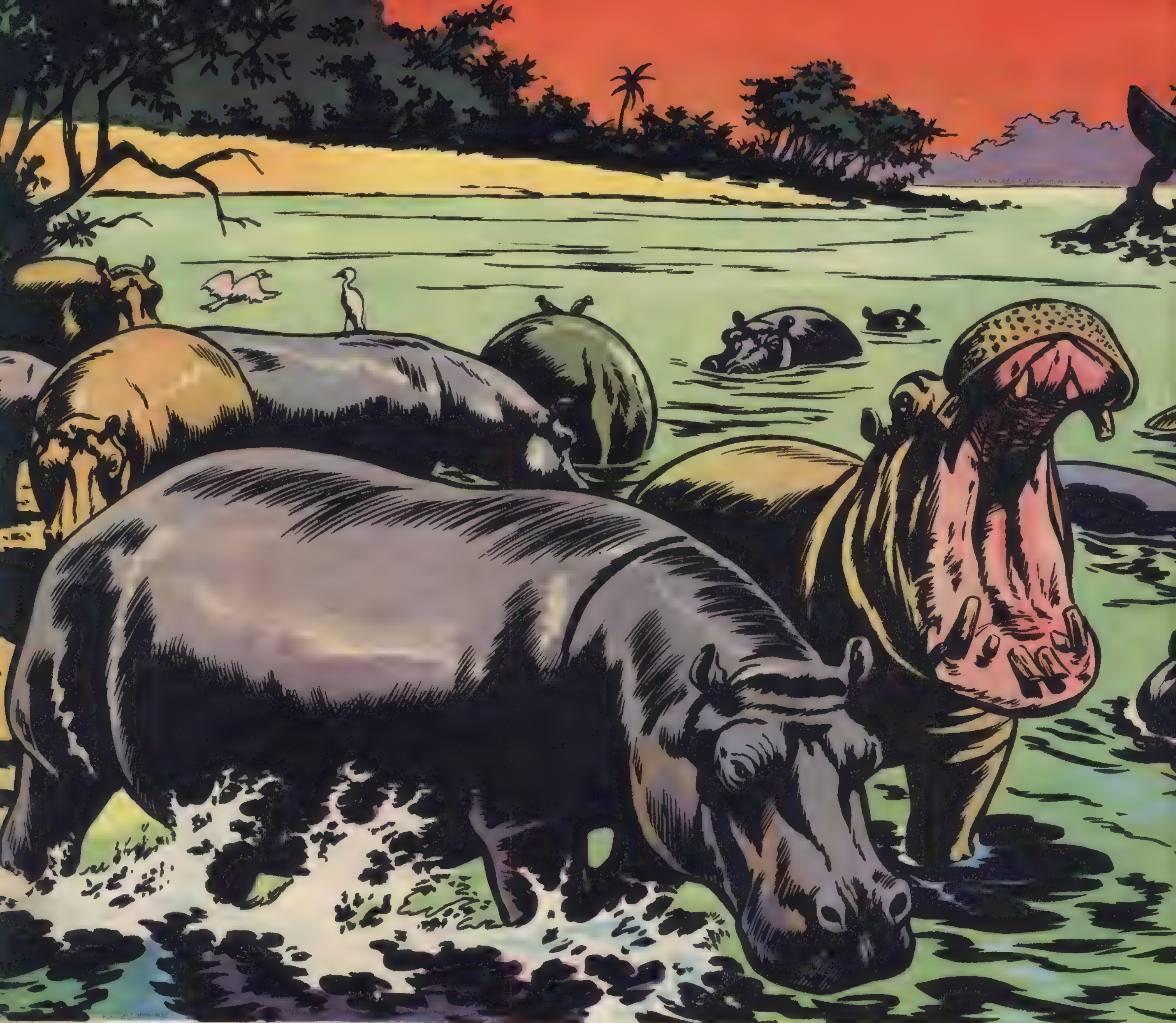

KIJK UIT, GAGNON! DE DOOD LOERT!

16

HET NIJLPAARD

EEN nijlpaard galoppeert over de savanne. De grond trilt onder het daverende geweld van deze enorme levende tweetonner, die met een snelheid van dertig km/u voortdendert. Nu heeft het dier de rivier bereikt. Hij duikt er in, terwijl fonteinen water om hem heen omhoog spuiten om even verderop weer boven te komen. De tevredenheid over dit koele bad wordt geuit door luid gesnuif en rauw gesnork. Zijn soortgenoten werpen eens een onverschillige blik op de drukteschopper en luieren lekker door. Nijlpaarden gaan namelijk zeer zelden alleen « pootje baden ». Ze gaan het liefst naar plaatsen, waar zich al meer dieren bevinden. Ze komen daar over de paden, die door de nijlpaarden zelf ook gebruikt worden. Op de 50 km. lange oevers van de Rutsjuru in wat vroeger Belgisch Congo was, leven maar liefst 3.000 nijlpaarden, dus om de zestien meter een exemplaar. Toch zijn deze kolossen hier niet per toeval gekomen en ze verplaatsen zich ook niet willekeurig.

EEN EIGEN STUKJE GROND

Nijlpaarden leven in familiegroepen bij elkaar en elke familie heeft een eigen stukje rivier. De volwassen mannetjes, die aan het hoofd staan van zo'n nijlpaard-familie, staan niet toe, dat een dier van een andere clan op hun grond komt. En om te voorkomen, dat dieren van de eigen clan af zouden dwalen zijn de grenzen van het grondgebied aangeduid met behulp van uitwerpselen, die op een heel speciale manier gedeponeerd worden. Elke nieuwkomer weet dan ook direct wat dit te betekenen heeft. Dergelijke grenzen worden door alle nijlpaarden gerespecteerd. Als een familie dus besluit weg te trekken van een bepaalde plaats, worden de grenzen zorgvuldig verwijderd om zo aan andere dieren duidelijk te maken, dat dit gebied vrij gekomen is.

Als een nijlpaard toch op het gebied van een andere clan komt, waar een zeer strenge straf op staat, is dat ALTIJD een vergissing.

MIJN VRIENDEN DE DIEREN

door MARC KLEESTER

Dit « eigen stukje grond » geldt niet alleen voor de plaatsen, waar de dieren hun bad nemen, maar ook voor de vaste grond. Geleerden hebben ontdekt, dat elke familie een eigen gebied heeft, dat van vader op zoon in de clan blijft. De grenzen daarvan staan voor altijd vast en er wordt verder niet meer over gepraat ! De zoölogen bestuderen dit vreemdsoortig verschijnsel nog steeds !

VREDELIEVEND

Nijlpaarden zijn over het algemeen vredelievende dieren. Zolang ze maar op tijd hun natje en hun droogje hebben, niet gestoord worden of ziek worden, gebeurt er niets.

Een oppasser van een dierentuin heeft me eens verteld, dat hij zijn « zorgenkind » het gelukkigste maakt, als hij hem over zijn verhemelte aait. Nijlpaarden hebben namelijk een zeer harde en dikke huid. Van een enorme klap voelt hij niets, laat staan een teder aaitje over zijn vette hals. Ik heb zelf gezien hoe de enorme muil open zwaaide, waarna de oppasser zijn hand erin stak en heel rustig over het verhemelte begon te harken. Vriend nijlpaard snorkte en knorde van plezier.

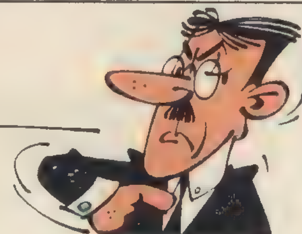
Duidelijk kon ik ook de enorme kwabben zien aan weerskanten van de mond. Hierdoor kan het dier zijn bek hermetisch sluiten als hij onder water duikt.

in onze serie
" DE XXe EEUW,, vandaag

HET VERSCHIJN

het standpunt van M Fransen

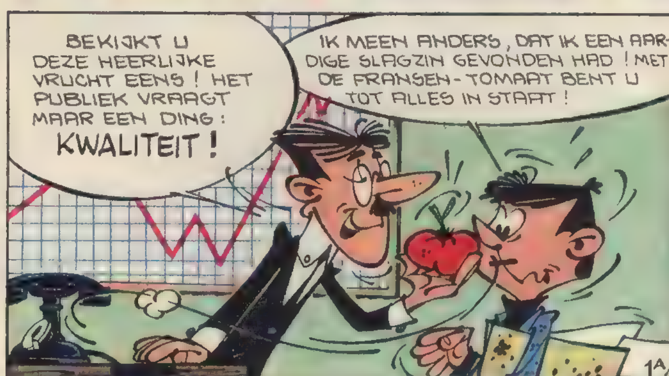
IK BEN **TEGEN** RECLAME !

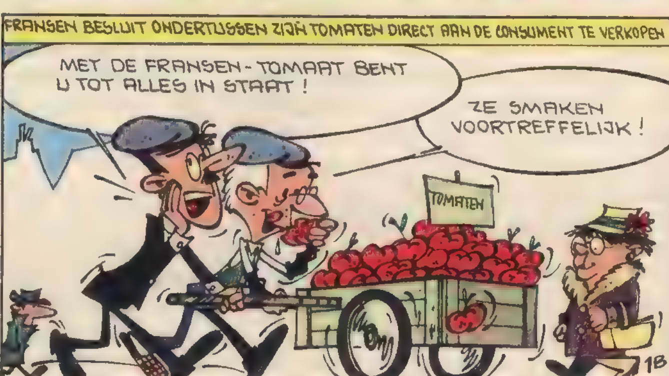

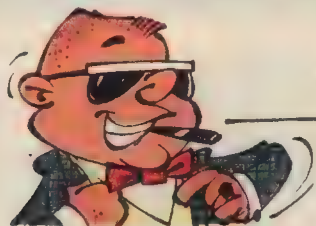

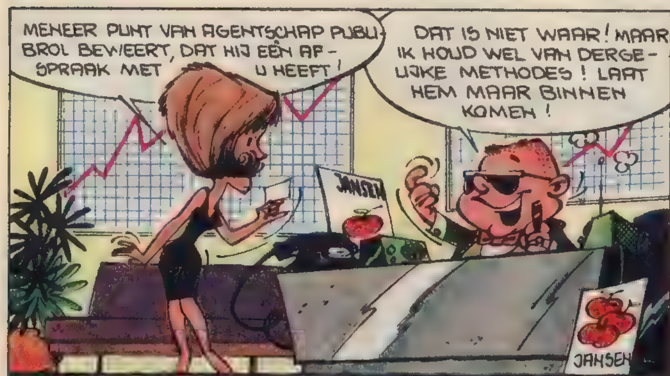
SEL "RECLAME"

bestudeerd door CARLOS-ROQUE en YVES DUVAL

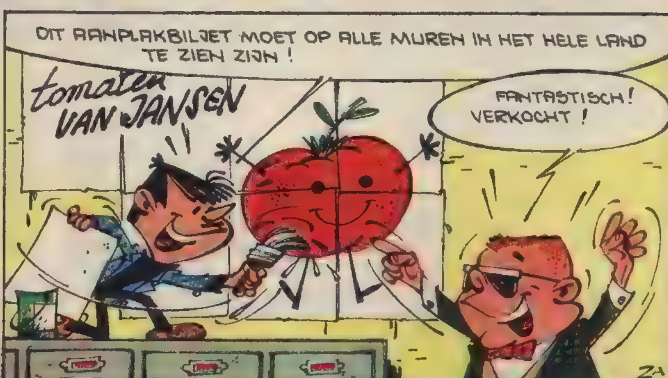
IK BEN **VOOR** RECLAME!

het standpunt van M Jansen

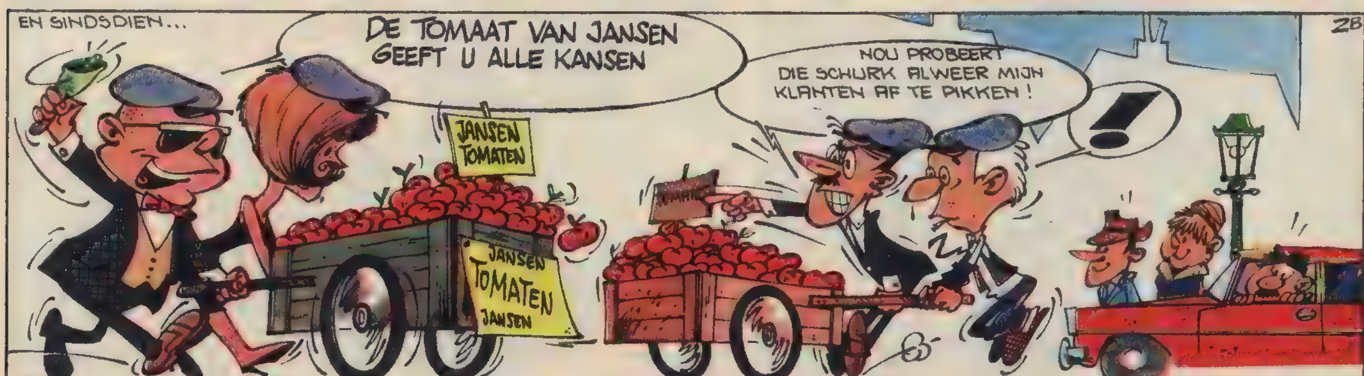

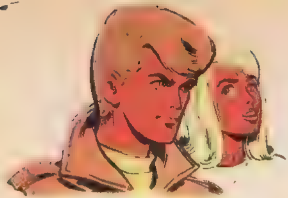

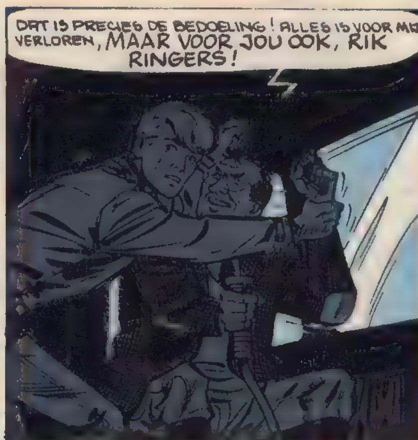

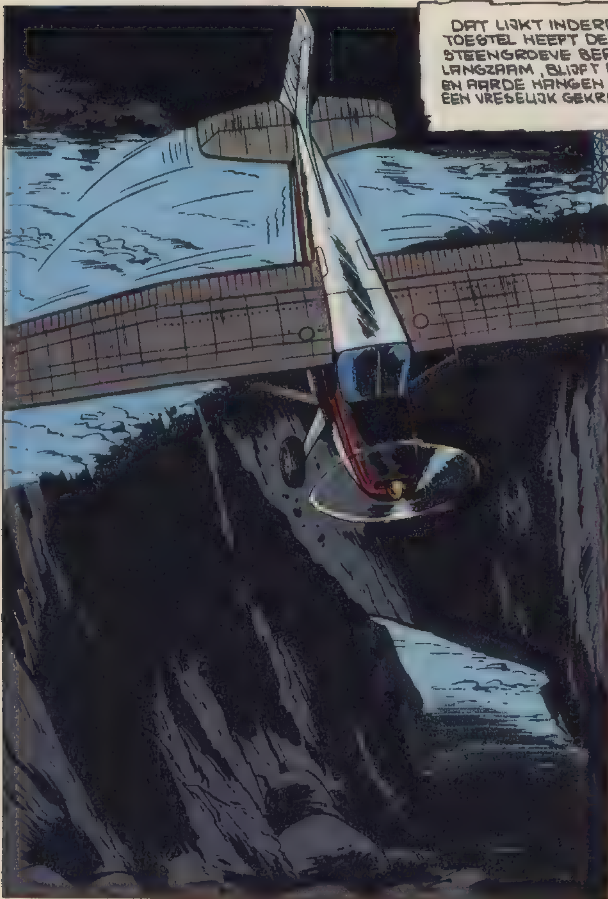
VALSTRIK VOOR

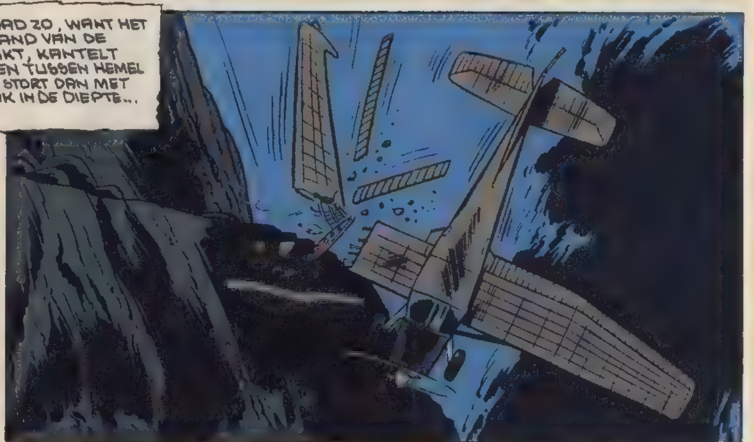
Dr. Vogler probeert te ontsnappen met het vliegtuig

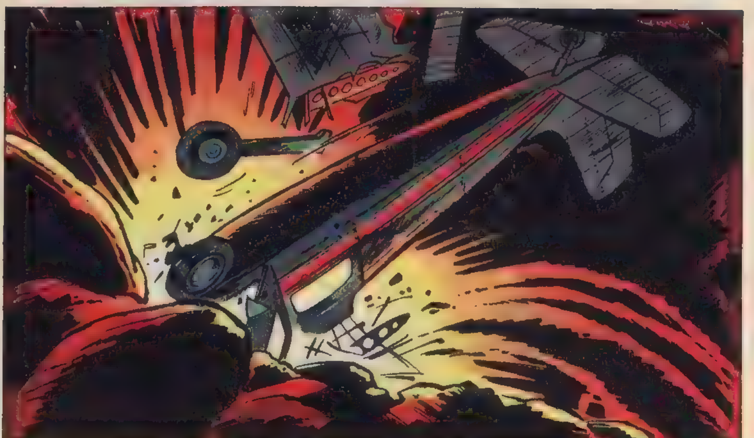

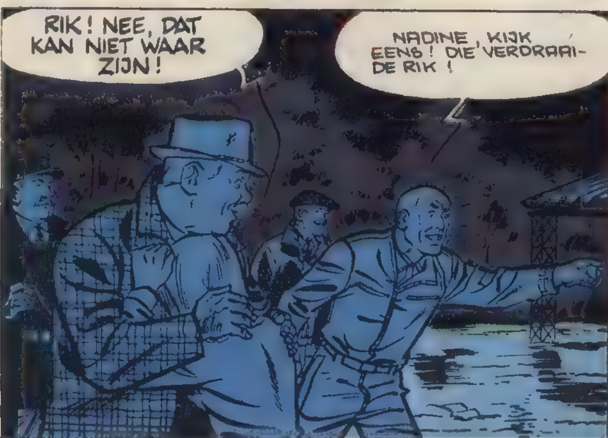

RIK RINGERS

door : TIBET
en A. P. DUCHATEAU.
Decors : MITTEÏ.

van Valloire. Zal Rik hem tegen kunnen houden ?

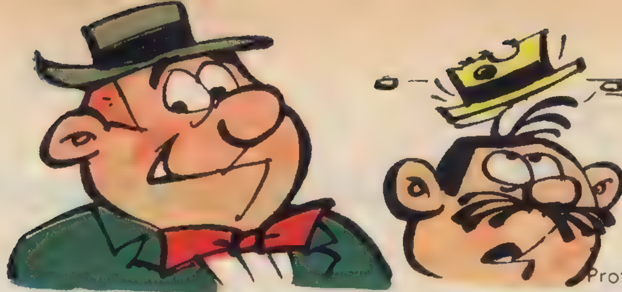

...MET JE VERJAARDAG !

?

BOVEN VAN LINKS NAAR RECHTS: INSPECTEUR KEMPERS, POLL DERUYTER EN ZIJN ZOON MARC (DE ONTVOERING), BAPTISTIN, MR. BIESHAVEN EN BOB DRUMOND (HET RAADSEL VAN PORQUEROLLES) BENEDEN: VINCENT POTTER EN DEMARAIS. (DE SCHADUW VAN KAMELEON). VERDER REMY VALLOIRE EN ZIJN ZOON GUY. (RIK RINGERS IN EEN DOOLHOF).

EINDE

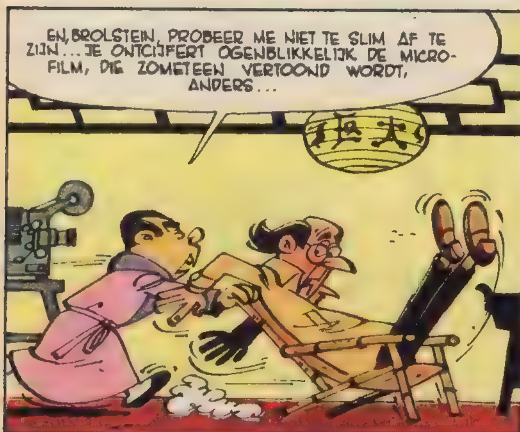

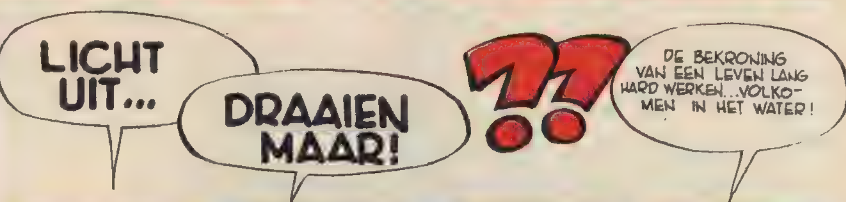
KEN KROM in

Professor Brolstein en onze vrienden worden toch nog gevangen genomen.

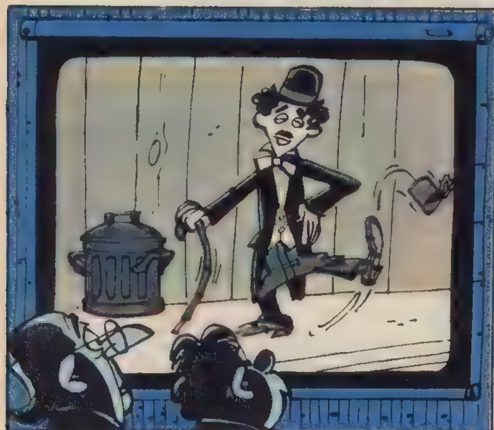

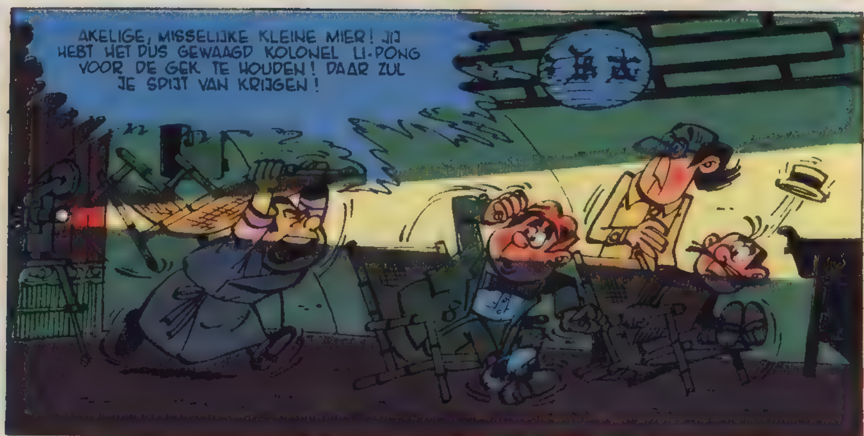

1000 $ VOOR AGENT 000 !

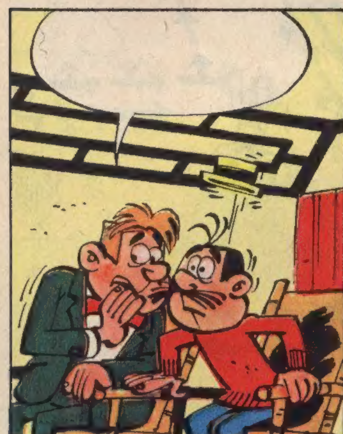

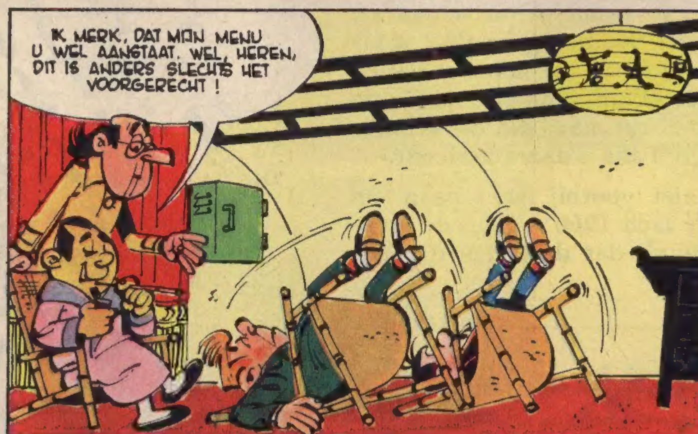
door Li-Pong. Deze heeft zijn hoofdkwartier ingericht in een tank-wagen.

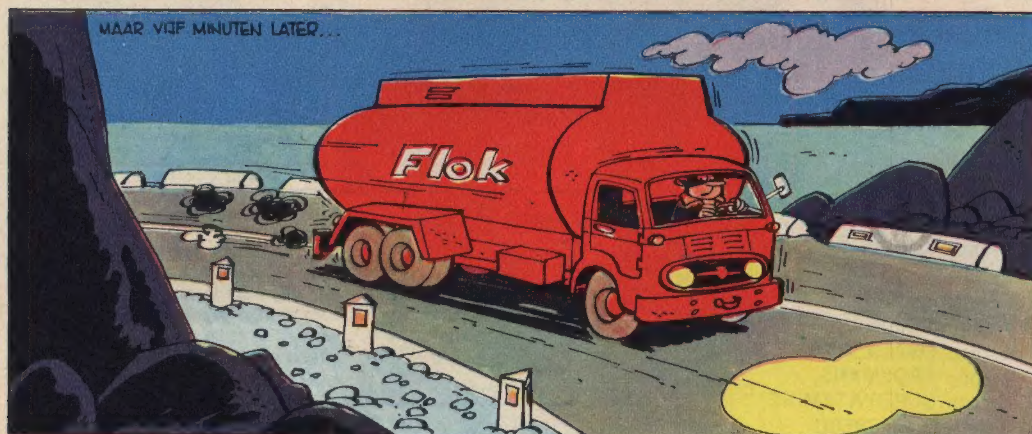

EEN TOCHT VAN TWEE-EN-TWINTIG KILOMETER TE VOET IS TAMELIJK VERMOEIEND...

wordt vervolgd

OFFICIËLE MEDEDELING :

ONZE MEDEWERKER
PLOEG
IS DE BESTE HUMORIST VAN 1966 !

AAN het einde van de « Tentoonstelling voor Humoristen », die te Brussel gehouden werd onder het motto « Lach je Krom », is aan onze vriend Ploeg de grote humorprijs voor 1966 toegekend.

Onder de andere mededingers, die bijna de grote prijs in ontvangst konden nemen, bevond zich ook tekenaar en scenarist Vicq. Elke week kun je in ons blad zijn cartoons bewonderen.

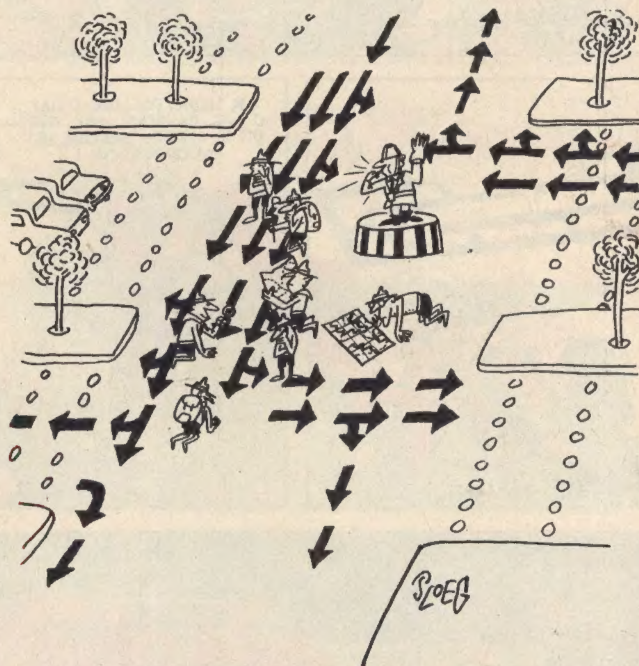
Ploeg heeft niet alleen diverse grappige omslagen en illustraties voor het weekblad Kuifje gemaakt, maar werkt ook als lay-out man in onze tekenkamer. Vicq neemt behalve potlood en penseel ook graag de pen in de hand en hij is samen met Jo-el de man, die de avonturen van de stoere Japanse held Taka Takata uitdenkt.

We willen de gelegenheid niet voorbij laten gaan om deze twee « Koningen van de lach 1966 » geluk te wensen en we zijn ervan overtuigd, dat de lezers dit jaar heel wat af kunnen lachen !

Ploeg is de strengste criticus van zichzelf.

Padvinderij, verkeersborden en wegaanduidingen in een « oogopslag » van Ploeg !

Dit weekblad moet verkocht worden tegen de verplichte prijs. Het mag noch in een leesmap, noch in huur gegeven worden, behalve wanneer de uitgever zijn toestemming heeft verleend !

Het weekblad "KUIFJE" Lombard Uitgaven
P.-H. Spaaklaan 1-11, Brussel 7- Prk. 1909.16.

Uitgev.-Directeur : Raymond LEBLANC, Isid. Gérardlaan, 9, Brussel 16
Hoofdredak. : H. LIESSE
Heliodruk : N.V. PERIODICA

KUIFJE - NEDERLAND
Redaktie-Adm. : Nijverheidsweg . 3 . IJsselstein - Tel 03478-2122
Postbus 2186, Utrecht. Giro 37.43.17. Utrecht

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND
Frankrijk : DARGAUD S.A., 31, rue du Louvre, Paris 2è.
Zwitserland : INTERPRESS S. A. 2, place Bel Air, Lausanne
Canada : LA PATRIE, 7, Ouest rue Saint Jacques, Montréal, Québec

ABONNEMENTSTARIEVEN	België	Nederland	Buitenland
3 maanden	130,- F	f 7,-	140,- F
6 maanden	250,- F	f 14,-	280,- F
1 jaar	490,- F	f 28,-	560,- F

✱ Advertenties voor België : PUBLIART Brussel, Tel. 22.56.00

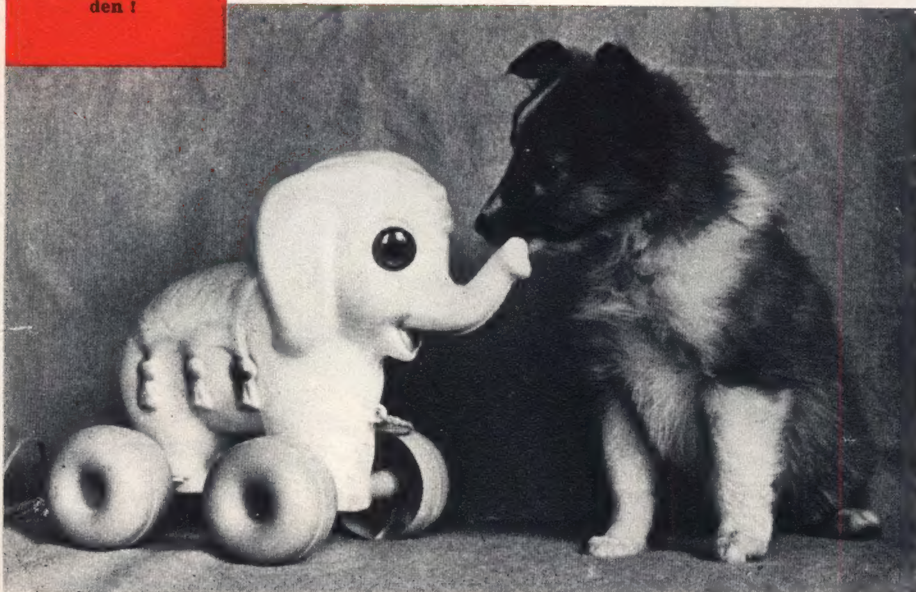
Advertenties voor Nederland : KUIFJE-NEDERLAND, Postbus 2186, Utrecht. Tel. 03478-2122 of 030-18441.

kuifje ZAG VOOR JE...

TARARABOEM-KATJEE! Dat is ongeveer wat deze jongedame hoort, tijdens haar bezoek aan de rommelmarkt, waar ze een oude grammofoon, een « Edison Home » uit 1910, die nog altijd werkt, ontdekt heeft. Ja heus, dit apparaat is eens even modern geweest als de modernste transistor van dit ogenblik !

PARDON, MAAR MET WIE HEB IK DE EER ? — Smoky is nog een jong hondje en dat is ook de reden waarom hij speelgoed van een « kleine man » nog niet direct herkennen kan ! Het olifantje schijnt het allemaal erg grappig te vinden !

DEZE ENORME CHEQUE mocht baby-olifant Toto overhandigen aan de president van een vereniging, die zich inspant voor de bescherming van de natuur. Het was een zeer plechtige gebeurtenis, daar in de dierentuin van Londen. Het geld is door de bezoekers van de tuin bijeen gebracht. Vlakbij de verblijven van Toto was namelijk een boomstronk neergezet, waar iedereen wat geld in kon gooien, als hij of zij dat wilde. Dat Toto heel wat harten vertederd heeft, hoeft waarschijnlijk niet vermeld te worden !

Wij RILLEN EN BEVEN!

want in het volgende nummer moeten we verschijnen voor de

GROTE JURY

HET WOORD IS AAN DE LEZERS

VOOR HET GROTE

REFERENDUM "kuifje" 1966

bob65